

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 02.03.2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добар дан свима.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћник оштећених Наташа Кандић,**
- **оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **браниоци оптужених адвокат Горан Фолић, Мирјана Несторовић и Горан Петронијевић, Игор Исаиловић, Ђорђе Дозет, Татомир Лековић, присутан је и адв. Ненад Војиновић, Милан Бирман, Палибрк Драган.**

Није присутан адв. Вељко Ђурђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са Вељком? Да ли се јавља неко за Вељка?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Адвокат Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни Ненад Јовановић?

Оптужени Ненад Јовановић је сагласан да га на данашњем главном претресу брани адв. Горан Фолић.

Присутни су и сведоци Ђорђевић Новица, Милојевић Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цветкојевић Благоје је ли дошао? Јесте.

И сведок Цветковић Благоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Бранилац окр. Чукарића. Судија ми смо добили расправну наредбу за ову сесију и из ове расправне наредбе је очигледно да је Веће донело одлуку, да ли у заседању или ван заседања, о свим

предлозима које смо ми на последњој сесији изнели и очигледно је да су ти предлози одбијени. У овом тренутку ја желим да тражим од суда да дозволи окривљеном Чукарићу да се обрати суду јер он је одлучио да изнесе своју одбрану, односно да је допуни и измени и молио би да то буде пре саслушања сведока које сте за данас позвали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Чукарић, приступите.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Добар дан поштовани суде, госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само претходно да донесемо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ОПТУЖЕНИ ЧУКАРИЋ СЛАЋАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Ви желите да изнесете одбрану, да допуните?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да. Ја желим да о овом догађају испричам све што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим Вас.

Опт. ЧУКАРИЋ СЛАЋАН изјави да жели да изнесе одбрану, да је допуни и да исприча о догађају све што му је познато. Оптужени Чукарић Слађан упозорен, опоменут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, важе и даље она Ваша права да можете да се браните на начин како Ви сматрате да је то најбоље, не морате одговарати на постављена питања, дакле можете се бранити ћутањем и даље важе да упозорења. Ви и поред тога желите да изнесете?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ја желим да о овом догађају испричам све што знам. До сада нисам говорио о томе само зато што сам се плашио за

безбедност моје породице и што ми је од првог саслушања сугерисано да се браним ћутањем, а касније да кажем да о догађају не знам ништа и да нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао тако да се браните и да кажете да не знате ништа?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, на првом саслушању кад је било, кад сам ухапшен, адвокат који је био по службеној дужности, ја сам био и малтене збуњен, пришао ми је, можете и видети на снимку како сам био збуњен, мада сам био спреман да кажем истину што ћу и данас ово рећи то и тада, пришао ми је да је за моје најбоље, за мене најбоље да се браним ћутањем и то сам тако прихватио јер сам отишао у притвор у ЦЗ-у и након тога после са мојим консултацијом мог адвоката Владицом Васиљковићем, речено ми је да најбоље кажем да о догађају не знам ништа и да нисам био ту. Тако исто би рекао да по расправној наредби видим да ни један предлог прошао, није усвојен мог браниоца, што је он ове предложио с тиме да би указали суду да сведоци који говоре, које мени терете не говоре истину, тако да пошто видим да суд не жели да их саслушава мени преостаје да ја кажем истину и не могу више да ћутим без обзира на последице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја бих почео овако везано за датумски не могу да тврдим датум и време кад се то баш прецизно у минутима десило али тог дана по мојем сећању када се тај догађај одиграо ја сам дошао у СУП у 08 сати изјутра, мада сам требао да радим у току ноћи али због стицањем околности НАТО бомбардовања на нашу државу, ноћу се нисмо смели кретати од страха, јер сам требао да радим са Малеш Радетом од 00 до 08. Кад сам дошао изјутра у станицу полиције испред ме је сачекао полицајац Тановић Радован и обратио ми се да радим са њиме и да је он вођа патроле што је и уобичајено било да старији полицајац буде вођа патроле, а ја као приправник, нормално само уз њега. Рекао ми је да идем да упалим возило «УАЗ» блиндирано возило које је иначе патрола користила и да станем испред СУП-а и да је са мном у патролу Петковић Мирослав и сведок «А» да га не би по имену именовано. Стао сам ту, ушли смо и нас четворица смо кренули до раскрснице Дуље наводно да ступимо у контакт са полицијом која се налазила на том пункту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то полиција била на том пункту?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Врање. Кад смо стигли горе, они су се представили као Врањанци, полицајци који су били на пункту

представили су се да су из Врања. Мада по неком налогу ми смо требали да продужимо и даље до Црнољева доле, али због наше безбедности нисмо смели јер је било веома ризично тај део да одемо до Црнољева да ступимо у контакт са Урошевачким СУП-ом ради контакта и информације да ли има неких деловања терориста у току ноћи. Ту смо се задржали, кад смо стигли на том пункту Дуље где је раскрсница Призрен-Приштина и Малишево на тој раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи задатак вам је био да ступите у контакт са урошевачком полицијом?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: До Црнољева, али нисмо смели тамо да идемо јер је било веома ризично јер нон-стоп су отварали ватру из шуме на полицију и малтене све ко се кретао тим путем. Ту смо ушли ја и Тановић до оних колега из Врања где су нам понудили кафу и Тановић је са њима разговарао, питао их је да ли има неких кретања, запажања, они су рекли да ништа нису приметили само да су чули неку пуцању по дубини, тамо Будакова, Језерца и не знам шта још су навели. Кратко смо се ту задржали и кренули смо назад. Кад смо стигли испред СУП-а Тановић је мени рекао да сачекам ту као возач за возилом, каже да ја видим шта има нешто од конкретних задатака у Дежурној служби. Дошао је до мене и рекао ми је каже, Чукарићу пређи са возилом иза тамо да треба потоварити воду, храну, муницију и да требамо да однесемо то на два-три пункта према путу, правцу Призрена где се наши налазе и требамо однети исто храну и воду у село Мушотиште где је истурено одељење, полицијско одељење, које се налазило под ОУП-ом Сува Река.

Ја сам отишао тамо, помогао ми је Тановић и Мики Петковић потоварили смо и кад смо требали да кренемо тамо места није било за сву четворицу да у возило седну. Ту је Тановић рекао сведоку «А» да он остаје ту у СУП-у док се ми не вратимо, а Петковићу је рекао да се некако утрпа иза ту где је та храна јер било је препуно и да кренемо. Кренули смо нас троје до првог пункта, ја мислим први пункт је био ближи до СУП-а, до Суве Реке, на излазу Суве Реке код једног моста како се ја сећам и Тановић је ту поделио воду, храну, муницију, нисам баш сигуран ја мислим да је поделио пар батерија за радио-станице, мислим да су те батерије биле за «МХ 350» коцкасте оне старе радио-станице, ја нисам излазио из возила, Тановић је знао јер ја кад као нови ту који сам дошао на испомоћ на месец дана нисам познавао колеге, он је то поделио, Мики Петковић му је помагао, додавао му је ту храну и воду и онда смо кренули мало даље према правцу Призрена. Не знам та

села по имену, можда, сад да не бих говорио можда ћу и погрешити, још пар километара смо отишли. Тамо су били два пункта један до другог колико сам ја могао да приметим и чувао, Тановић је ту поделио воду, храну и муницију. Када смо то завршили окренули смо се назад и продужили правац за село Мушотиште где је било полицијско одељење. Тамо смо стигли, такође су нас колеге дочекали лепо, понудили нам кафу, ушли смо, ту смо мало дуже задржали, попили кафу са колегама, разговарали и сећам се добро, сад да не испустим, ја сам изашао нешто ту испред станице полиције, ту сам и срео свештеника Поповић Александра који је родом из мог села, а био је на служби у Мушотиште и тако да смо питали се, како, шта, кад си дошао, ово, оно, ево ту смо и толико. Знам да сам њега видео и кренули смо назад. По повратку из села Мушотишта из полицијског одељења кад смо кренули према Сувој Реци ја сам приметио на возилу да ми се црвено упалило за гориво и хтео сам да станем да ту на пола пута између Суве Реке и Мушотишта да пребацим гориво, пошто «УАЗ» поседује два резервара и да пребацим то гориво са једног резервоара на друго да би били сигурни да стигнемо до Суве Реке, где ми је Тановић рекао да ће гориво имати до града, да није безбедно да се ту заустављамо јер могуће да налетимо на некој заседи од терористичких банди и ОВК-а. Продужио сам даље, стигли смо малтене у Суву Реку, на улазу у Сува Реку то је било већ приближавање, сад не могу тачно време да кажем, време ручка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је време ручка?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, ту негде један, пола један, два, тачно не могу временски да баш, ја сам ту Тановића питао реко хоћемо одмах да свратимо да узмемо ручак пошто смо СУП, ОУП Сува Река хранила се у «Балкан», реко да свратимо да узмемо, овај, ручак и за дежурног, не каже, идемо до СУП-а па ћемо видети шта ћемо. И наставили смо даље, ушли смо малтене у град, ја град ионако веома слабо познајем, знао сам ону главну улицу и тако неке, дом здравља и где су били Срби ту окупљени до хотела. Кад смо стигли испред општине с десне стране приметио сам и ја и Тановић једну групу што цивила, а што и у униформи, зелене маскирне војне униформе су носили са пушкама у руци. Толико смо ту мало обратили пажњу и наставили смо даље. Код аутобуске станице, тачније изнад мало аутобуске станице према СУП-у с леве стране видели смо лепо ја и Тановић једну већу групу. Неки су били у полицијским униформама, неадекватно баш обучени који мени нису личили баш на полицајце. Били су цивили неки, исто Роми с пушкама у руци у тој групи и поред њих је био Мишко Нишавић и још

један у зеленој маскирној униформи поред њега, исто са оружјем у руци. Ту ми је Тановић рекао да се зауставим да видим о чему се ради. Стао сам са десне стране на тротоару, баш прецизно не могу, али ја мислим да на самом ћошку где плац завршава полицијске станице, ту сам стао. Тановић је изашао, отишао је до Мишка Нишавића и до човека који је седео поред њега у зеленој маскирној униформи која је доста слична нашој полицијској, нешто су изгледа разговарали, Тановић се враћа. Мени је ту Тановић саопштио, каже Чуки, мене су звали Чуки по презимену Чукарић, Чуки, каже ти пребаци оно гориво са оног другог резервоара и лепо се окренуо и руком ми је показао према једној белој великој кући, каже и дођи тамо, видиш ону белу кућу велику, дођи тамо, а док је Микија Петковића Тановић позвао и повукао га за рукав, каже ајде ти са мном, нека акција је у току тамо, да видимо шта се то дешава. Отишли су за њима где сам ја ту остао да то пребацим гориво.

С обзиром да се гориво пребацивало ручно, ту су биле две ручице испод седишта код возача, ја сам то покушао, једна је ручица била мало поломљена и тако да нисам могао ручно, морао сам да потражим шрафцигер или неки чекић да мало то куцам да би одврнуо један резервоар, други заврнуо, па то није трајало више од 5, 10 минута. Ја сам то колико је могуће брже пребацио, сео у возило, упалио и кренуо у правцу те беле куће. Кад сам се укључио на путу према Ораховцу, тај пут од станице који води према Ораховцу, зачуо сам појединачну пуцњаву. Нисам могао да утврдим из ког правца се дејствује јер сам био у возилу блиндираном, а возило је такође јако бучно унутра, марке «УАЗ», ја сам наставио да се крећем и испред мене на неких 60 можда да не слажем тачно 70 метара, испред мене су истрчали цивили, људи, жене и деца. Нисам знао тога тренутка о чему се ради, видео сам да малтене безумљено трче у правцу аутобуске станице.

Такође сам наставио да се крећем, кад сам стигао тачно испред беле куће прво што сам уочио, уочио сам ту Нишавић Мишка, ја га зовем Мишко, а сад кроз овај процес Нишавић Мишка и оног мени непознатог у зеленој маскирној униформи. Како сам приметио њих двојицу ту, ту сам видео исто такође четири леша, тела. Први је био на ћошку беле куће с десне стране, а на другом ћошку куће била су три тела која су лежала беспомоћно на земљу и видео сам лично како Мишко Нишавић ногом једно мушко тело гура и притишће на грудима, које је то тело лежало на леђима и нешто је објашњавао овом поред себе у зеленој маскирној униформи. Ја сам стао ту малтене поред једне мале зградице, сад не могу тачно да се сети је л' то нека радња или кућица била, испред

те велике куће беле малтене одмах на неких 15 метара – 10, разлика, ту сам стао с десне стране на тротоару и изашао. Кад сам изашао видео сам преко пута беле велике куће такође да се ту налази сведок «А» у униформи нормално који је радио с нама у патроли и још један је био поред њега исто у полицијској униформи, не знам човека, нисам познавао, нисам имао прилике да упознам, по мојој претпоставци рецимо да је био неки резервиста, могуће и полицајац кога ја не знам поред сведока «А», а поред њих су били пет, можда шест Рома такође који су имали пушке у руци, у рукама.

По изласку из мог возила кад сам то видео тог момента сам зачуо рафалну палбу која дуже није трајала од 5 до 7, ајде рецимо и 10 секунди то је много. Иза те велике беле куће се то чуло, сад не могу да утврдим где, да ли баш иза или мало даље, погледао сам, такође сам исто уочио ту се малтене видео као пут улаз, иза те велике беле куће налазила се још једна кућа мало даље, ту сам видео како се крећу неки у полицијским униформама, видео сам и једног исто у зеленој маскирној војној униформи ту који је имао малтене као неку браду и неку мараму око главе. Неки су улазили, неки излазили, то је трајало можда десетак – петнаест минута после те пуцњаве, пардон не десетак – петнаест минута, десетак – петнаест секунди то, ајде и двадесет секунди да је трајало. После те пуцњаве појавио се Тановић, који је био иначе мени вођа патроле и за њима још двојица исто у полицијским униформама, нису баш били адекватно обучени, један је имао кошуљу, други јакну и тако да мени нису личили баш на озбиљне полицајце и прилазили су овамо поред Нишавића и овог зелено-маскирну униформу што је било и ту нешто комуницирали и ту сам ја чуо кад је Мишко Нишавић се обратио Тановићу и овој двојици који су били исто у полицијским униформама, је ли све готово, има ли неко да је остао иза тамо, тад сам чуо да му је Тановић рекао, да, остали су ови твоји иза, још они су остали.

Такође се Мишко Нишавић обратио Тановићу, каже ове, руком је показао на ове што леже, носите тамо иза куће и завршите то тамо, каже и све запалите и дођите одмах код општине, што пре. Од тог момента уочио сам и Мирослава Петковића који је долазио исто са иза те стране, могу рећи да ми је деловао чудно и видно уплашено јер је са чуђењем гледао у Тановића и у ову двојицу, некако као да је преплашен био. Мишко Нишавић је кренуо пут аутобуске станице са овим у униформи, за њима су отишли и ови Роми, сведок «А» и онај који је био поред њега у полицијској униформи, отишли су у том правцу и Тановић је видео мене и кренуо је према мени и рекао ми је руком «Чуко иди ти сам

заврши тамо с ручком», где сам ја сео у возило, наставио даље у правцу том путу неких 100 – 150 метара и скренуо лево и изашао код робне куће тачно тамо и укључио се на том путу и отишао сам до ресторана, где смо се иначе сви хранили, доручак, ручак, вечера, а пошто нисмо могли сви да идемо возилима патрола је сваког дана ишла по ручак, то су неки сендвичи паковани, обратили бисмо се тим у кухињу, они спакују за станицу полиције у картонску кутију и то понесемо да дамо станици полиције за обезбеђење станице, за обезбеђење робне куће и још једна зграда испод робне куће ту је било исто једна група која је обезбеђење, исто смо сваког дана носили ручак тих сендвича, ушао сам ја ту у том ресторану, сео и сам да ручам, ручао сам. По изласку сачекао сам можда још једно десетак – 15 минута, ајде рецимо и 20, да то спреме.

Дали су ми у једну картонску кутију, рекао сам да је то за СУП Сува Река, узео ту кутију и кренуо назад. Када сам се вратио назад, стао сам прво код оне зграде где обично делимо те сендвиче тим људима који су на положају те зграде. Не могу тачно да се сетим ко је сишао, мислим да је био један плави, проћелави, Горанац, по дијалекту бих рекао Горанац, сишо је и питао сам га колико, каже нас је 5, шести није дошао, то знам сећам се да ми је рекао, требало је да дође али није дошао. Нисам питао ко је, шта је, дао сам тих 5 сендвича, кренуо до робне куће, ту сам исто такође стао, дао ту 4 сендвича, е сад ту, ја мислим, по мом мишљењу, да је био неки резервиста онако тамнопути, што ми кажемо Роми и кренуо пут станице. Када сам стигао, тачније испред општине, мени је Тановић изашао с леве стране, преко пута општине, подигао ми је руку и реко да окренем возило и показује ми руком поред једног киоска сведок «А» је чукао, држао се за стомак. Реко ми је, окрени се, каже, Слађане и требаш ићи да возиш овог малтене идиота тако се изразио у дом здравља. Окренуо сам возило, стао сам ту, изашао да помогнем. Поред сведока «А» су били неки Роми, такође малтене млади су били, то се видело, могло и учити, пришао сам да помогнем сведоку «А» да уђе и Тановић. Ту се Тановић мало издрао на оне Роме као «шта је, мечка не игра, ајде губите се» драо се на њих.

Сместили смо сведока «А» на сувозачево место, сувозачко место и ту сам чуо како се човек који је био код беле велике куће заједно са Мишком у оној зеленој униформи обратио Тановићу и каже «Водите га у дом здравља и кажите да сам га ја послао». Ту сам такође видео Мишка Нишавића, поред њега су били још двојица у зеленој маскирној униформи. Један је од тих у зеленој маскирној униформи имао мараму око главе, брадицу онако није нека дуга, онако не обријан, двојица исто

такође са марама око главе у полицијским униформама. Ту су ти Роми, мало кад је Тановић подвикнуо на њих, удаљили се. Микија Петковића сам видео мало даље једно двадесетак метара у дубини преко пута општине, стајао је тамо и Тановић је мени рекао вози га у дом здравља јер овај није ни заслужио да буде овде. Сео сам у возило, продужио пут дома здравља са сведоком «А», уз пут питао сам сведока «А» шта је то било, шта се то десило, он је мени само рекао «Мука ми је, стомак ме боли, ови, ови нису нормални шта су урадили», и почео је да јауче, а искрено да будем, да будем искрен заударо је, ја сам мало и гадљив човек по природе, смрдео је мени чудно на алкохол и да ли оно што је бљуво, не знам тачно, само сам пожурио да га пребацим до дома здравља.

Стигли смо до дома здравља, кад сам изашо исто сам узео да му помогнем да изађе сведок «А», како смо кренули пут уласка у дому здравља изашла је једна медицинска сестра, па ту млађих година, можда 25, ајде рецимо од 30 више није било, прихватила је сведока «А», обратила му се речима по надимку да не бих сад ја надимак помињао, увела га је унутра, где сам ја осто испред дома здравља нисам желео да улазим унутра, остао сам ту, запалио цигару, сачеко рецимо пола сата и ту се након тих пола сата појављује девојка коју ја не знам, први пут видим, почела је мало да хистерише, да виче «Шта је то с мојим братом, шта му се десило», ја сам стао мало зачуђено не знам ко је, о чему се ради, о којој се особи ради, шта пита. Тог момента је изашо сведок «А» и ова медицинска сестра. Сведок «А» се обратио тој младој дами, реко да је добро, да му ништа није, да му је било мука, да је мало повраћао, она је њега ословљавала бато, брате и тако и ту смо ја и сведок «А» почели да комуницирамо је л' ти боље, јесте, и ту ме је сведок «А» замолио, замолио ме да одемо до његовог стана, каже ево ту ми је стан близу, нема 50 – 100 метара, молим те ајде да одемо до мојих да ме виде да не би бринули. Сели смо у кола и отишли до његовог стана. Ту сам и упознао његову сестру која је тад била, представила се Наташа. Ушли смо у његов стан, ту сам имао прилике да видим у његовом стану мајку, снајку, која се представила као снајка е сад имена, време је прошло да бих се сетио.

Сећам се да се његова мајка похвалила мени одма да имају принову. Показала ми је бебу. Код нас је обичај кад ти неко тако покаже принову, бебу, да се беба дарује. Сећам се лепо извадио сам 200,00 динара, дао сам беби, благословио да има век, сели смо, кафу смо попили, причали смо. Сведок «А» је убеђивао мајку и сестру да је добро,

да му припало мука, ово, оно, а мени је малтене сигнализиро да ћутим, ја не знам чему. Ту смо попили кафу, задржали смо се неко време, предложио сам сведоку «А» да остане у свом стану да се ја вратим сам, он је рекао да му је добро, да може да дође сам, да пође са мном, изгледа да би избегао питање мајке и ово, оно, о чему се ради, сео је са мном у возило, кренули смо пут СУП-а. Када смо стигли испред СУП-а Тановић нас је ту опет сачеко, ушо је у возило и мени је реко «Чуко, Чуки вози, каже, мало даље, горе изнад СУП-а». Удаљио сам се можда једно стотинак – 200 метара изнад СУП-а, Тановић ми је рекао сачекај овде, стани, а сведоку «А» је рекао изађи ти из возила са мном треба да идемо на једно место. Пошли су, изашли из возила.

Поред пута је било неких 20, 15-20 метара нека кућа, немалтерисана колко се ја сећам, мислим да је била неусељива, ушли су, у ствари кад смо се враћали ја и сведок «А» испред СУП-а пролазећи код аутобуске станице, то сам испустио да кажем, видно сам уочио да бела велика кућа и иза ње још једна да су се још пушиле и да су сагореле, то смо видели и ту нас је Тановић сачекао испред СУП-а. Кад смо стигли горе изнад СУП-а они су отишли, нису се много задржали, десетак минута толко, вратили су се назад. По уласку у возилу мене је Тановић мало шокирао, понудио ми неки новац, не знам тачно можда је било 200 – 300 марака, ја сам то рекао што, каже узми, па не, зашто, зашто да узмем, он је само рекао «Ако нећеш ти, има ко ће», вратио је новац у џеп. Не знам сад тачно да ли је то сведок «А» могао да уочи или је ушао у возило или није тог момента Тановић је рекао мени каже, ајде враћамо се назад у СУП. Окренуо сам возило, упутили смо се до станице, уз пут је Тановић рекао сведоку «А» «Ти си, каже, слободан, можеш да идеш кући». Испред СУП-а је овај сведок «А» изашо и упутио се правац кући. Мене је Тановић ту питао каже «Чуко да ли знаш, ил' да ли можеш, каже, да возиш возило «БОВ», реко што, па каже знате шта, каже морамо да пребацимо ово возило да не би НАТО авиони уочили возило, па због возила да не би гађали станицу, морамо возило склонити доле негде код фабрике «Балкан» поред неке тополе, испод тополе тамо неке, да ли је то била нека Задруга пољопривредна не знам, али ту близу, преко пута фабрике, могу реко, није то проблем реко. Узели смо, упалили смо «БОВ» и кренули доле.

Помогао ми је око паркирања пошто сам моро мало и у рикверц да уђем да би се склонило возило под то дрвеће ту, паркирали смо возило, изашо је и он мени каже, понудио ми у ствари цигарету, ту запалили смо и он мене пита, каже «Чуко виде ли ти ово што се десило». Питао сам га

па шта је то било, зашто, како, Тановић ми је почео да прича, каже знате шта, каже, који су то људи реко били, шта је то, каже то су Мишкови људи, неки каже добровољци, који иначе спавају у хотел «Бос» код Мишка тамо и да је Мишко Нишавић и његов брат као и овај командант, он га је представио ту као доктора, пошто сам га ја питао који доктор, па каже онај што ми је реко да сведока «А» возим у дом здравља, каже да је то командант за Сува Реку и да су то они урадили на моје питање зашто, па каже то је лични обрачун између те породице наводно су двојица команданти ОВК-а били те је један 1998 године страдао као заслугом Нишавића јер су то ови из ОВК-а сазнали и каже да су три атентата покушали на Мишка да га убију те је један једва преживео, исто ми то реко, каже и да му је Мишко Нишавић исто такође реко да се у тој белој великој кући договарало и ковао план да њега убију, да нападну станицу полиције и да заузму читав град Сува Реку терористичке банде ОВК и тако. Реко, а ови што су били ту испред општине који су то били у овим зеленим маскирним униформама, ту ми је реко, каже ту је био, каже, командант кога је ословљавао доктор и још један исто ту и његов и Мишков брат, каже они су ту били, а ови, каже, добровољци није ми реко о каквим се добровољцима ради, одакле су и шта су, само ми је реко да су смештени у хотел «Бос» и да је за њих Мишко главни.

Ту смо још пар речи променили, он је после исто такође ту реко мени «Знаш шта, каже, Чукарићу, каже, Мишко ти је један јако угледан и ауторитетан човек овде, богат, најбогатији Србин», реко ми је да има хотел, аутомото друштво, шта ти ја знам, кафану, не знам, ресторане, продавнице и каже могу да ти завршим све категорије код њега. Реко сам му, реко Тане па ја имам «Б» и «Ц», мени више у животу не треба, немам намеру да нешто возим више и тако ту у том разговору он је мени реко «Добро, добро, али знаш шта, у вези овога случаја никоме ни речи и не бих ти предложио да ишта будеш причао и разговарао некеме што сам ти реко и што си видео», јер каже «Мишко и овај командант нису људи за заједанцију, води рачуна, језик за зубе, нит си чуо, нит си видео», ја сам то јако озбиљно и схватио.

Питао сам га па шта је било са сведоком «А», шта му је припала мука ту, зашто, каже пусти, уплашио се, каже, видео је ту да су ови неке Шиптаре побили преко пута општине у неком локалу, каже да је то сведок «А» видео и да му је припало тешко, почео да каже малтене што није пао у несвест, онесвестио се каже, а ко је то урадио, каже то су урадили ови Мишкови људи, зашто, како, каже не знам ни је, изгледа да је то нека освета, сад шта је и како, каже толко не знам. Па где су, реко,

ти људи, каже не питај, каже они су потоварени у камион и отерани, а где су их отерали, то само зна, каже, Мишко Нишавић и командант кога је он ословљавао час доктор, час командант града и нико више, никад неће сазнати где су. Каже о томе немој ником ни да причаш.

Ту смо се малтене растали, то је било што сам ја мого и чуо мада смо после и других дана радних мало комуницирали са њима, што сам ја био и изненађен мало, других радних дана од стране грађана, то могу бити искрен, јер ја нисам познавао никог у Сува Реку, чак што више нисам имао времена да ни колеге довољно упознам који су радили у СУП-у Сува Реке, познао сам пар њих с ким сам радио и толко. Доста су се грађана других дана обраћали Тановићу и у моје присуство, неки су му чак шта више и честитали «свака част, лепо сте им одрадили», да не изражавам вулгарне речи, каже, лепо сте им урадили, нека им, тражили су рат, тражили су ово-оно, заслужили су, де сам ја Тановићу то сугерисо и реко да је то неко на нашој адреси, реко они се нама то обраћају. Ма каже ти ћути и уживај има ко о томе да брине, каже ти гледај своја посла има ко ће њих и да ућутка.

Толико је то било, ја нисам о томе до сада ни говорио, мислим реко сам, а више не могу да издржим, па макар и по последице моје породице ја сам одлучио ово да кажем јер ову истину не могу више да држим у себе, имам утисак да ћу да експлодирам и да живим са овим не могу. Овде сам ја на неки начин монструозно уписан, монструозно, али не знам из ког разлога, чему је та позадина, толико. Да ли је то што сам само био присутан и можда што сам видео и што нисам прихватио новац прљави који ми је нуђен, да ћутим, претње које су ми слате по живот моје породице и мене тако да ипак тешког срца али ипак сам се одлучио, па шта буде нека буде. Ја само могу да кажем да сам свестан тога, овога што сам рекао овде пред судом, пред овим судом, да сам довео своју породицу, изложио великом ризику, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, Ви сте говорили да Вам је Тановић рекао да пребаците гориво и да Вам је показао да кренете према белој кући и да дођете испред беле куће.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, руком је показао, каже кад завршиш то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто, шта да радите, шта да радите испред беле куће?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не знам, само ми је реко Чуки, каже, пребаци то гориво, кад пребациш код оне беле куће дођи тамо, Петковића је позвао ајде са мном, повукао га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли, то сте све рекли, а значи нисте имали уопште, нисте знали због чега треба да идете до беле куће?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто сте рекли да је Микија повукао за руку и да су пошли где је била акција, каква акција?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, не знам, то он зна кад је остварио контакт са Нишавићем и ово само је дошо и реко нека је акција у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ништа не питате као активан полицајац да видите шта се ту дешава, ем идете поред беле куће, ем је нека акција у току, шта, зашто?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, шта ћу да га питам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мени је само то реко, ја сам то урадио како ми је речено и стига сам тамо и оно што сам видео, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте видели да ови цивили, људи, жене и деца трче у правцу аутобуске станице, да ли се тада пуцало док су они трчали? Да ли се пуцало на њих?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, чула се појединачна пуцњава, али ја верујте ми у возилу кад сам био, да опишем возило ако ми дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, али Ви сте ту испред те неке зграде мање, стојите, је ли тако?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам у возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, у возилу, али испред те неке зграде одмах преко пута беле куће, је ли тако?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, не, ја сам већ био на путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И видите кад они трче?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само што сам се укључио од СУП-а на пут и видео сам, прво сам зачуо пуцњаву и онда сам видео како с десне стране претрчавају пут и беже ка аутобуској станици и искрен да будем у возилу је јако бучно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, нећемо се понављати, него Ви кажете да сте уочили Нишавић Мишка и једног у зеленој маскирној униформи, па јесте ли само њих видели?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, видео сам кад сам изашо, видео сам иза беле куће, видео сам доста који су били у полицијским униформама и једног сам исто такође ту уочио у зеленој униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су то полицијске униформе? Је ли то полиција из Суве Реке или која полиција?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Плаве, не, полиција из Суве Реке није то била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, која полиција? Ви сте ту у Сувој Реци ваљда знате ко би могао то да буде, ако нису полицајци из Ваше станице?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мени су ти људи непознати, а Тановић ми је касније рекао да су то добровољци и да су смештени у хотел «Бос», то је по мом мишљењу и мом запажању нису били пристојно обучени као што смо рецимо били Тановић, ја, Петковић, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тако да је велика разлика је била ко да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите је ли неко усмерава те људе према аутобуској станици, који трче?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, ови ко је био ту, ови Роми и овај сведок «А» и још један ту су били испред, преко пута беле куће на ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад су бежали, ови су бежали поред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред њих, а шта су они радили?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Стајали су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оружјем у руци или не?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оружјем у руци?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, да. И Роми су имали оружје у рукама и сведок «А» и овај који је био поред њега, по мојој процени ја бих реко да је то неки из Сува Реке матични резервиста, ја нисам имао прилике да га упознам, тог дана сам га видео и више никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви све време седите у возилу, не излазите?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, изашо сам, изашо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту Ви излазите и у ком моменту, кад сте Ви видели ове лешеве? Док сте били у возилу или сте изашли?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад сам пролазио видео сам лешеве, видео сам тог момента у току вожње како Мишко Нишавић лепо ногом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тад сам видео те лешеве и стао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ћошку беле куће, тако сте рекли, је ли тако?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С десне стране видели сте један леш?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Испред куће тако рећи прве, како је кућа с десне стране ту мало на ћошку, а овамо су били још три леша, један мушкарац, у ствари једна жена видело се по оним димијама, шалварама и два мушкарца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете да је Мишко једно тело гурао и док је то тело било окренуто на леђа, где, која су то тела, је ли то тело овог једног које је било с леве или с десне стране?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, не, овамо, овамо где су ова три тела, ту је једно и објашњава нешто овом поред њега што је био у униформи зеленој, ту, ту сам видео и онда сам ту уочио исто ове иза у униформама полицијским, овај један је био у зеленој маскирној и како су тамо у ону кућу иза беле куће улазили неки излазили и ту се чула одма она пуцњава 5, 10 секунди није више трајало, након 15-20 секунди ту сам видео како Тановић излази иза те беле куће и за њим има још двоје који су имале обоје мараме око главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рекли да је Нишавић рекао Тановићу да иде и све да се запали.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, е то сам сад можда испустио, када је то рекао обраћао се Тановићу и овој двојници. Ту сам приметио како овај поред њих, који је био исто у зеленој маскирној униформи, ја мислим да је неке боце мале, њих три или четири бочице извадио и дао је Тановићу и овима, нису биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома, Тановићу и коме је дао?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И овој двојници у марамама око главе што су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је које не познајете.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не знам ти људи који су и одакле су. Били су јако високи неких 180, 190 тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели кад су они отишли да запале те лешеве?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам ушо у возило и кад ми је Тановић реко да идем сам да завршим са ручком ја сам кренуо и онда сам њих оставио, нисам више даље видео. По повратку кад сам дошао са сведоком «А» из стана лепо се видело да још се дими у тој кући и да су кровови сагорели, то се могло видети са пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још сте рекли да је Тановић сведоку «А» рекао да иду на једно место, па су ушли у једну немалтерисану кућу и ту сте прекинули, шта се десило, која је то немалтерисана кућа, шта се ту дешавало? Која је то кућа, где се налази?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Изнад станице пут Приштина горе, тако још једно 150, можда тако метара, од станице ту смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што? Шта сте радили у тој немалтерисаној кући?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не знам шта су радили, задржали су се кратко и кад су се вратили сведок «А» ни једну реч није проговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неке пуцњаве, јесте ли чули?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Није било пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте све време у возилу?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, мени је реко «сачекај ту, сад ћемо ми да се вратимо», отишли су, сачеко сам 5 минута, ја мислим да више није било ни од 10 то је много, вратили су се, сведок «А» је само ћутао, он је мени саопштио да окренем возило, уз пут му је реко ти си слободан, можеш ићи кући и он је изашо без икакве речи. Ни једну реч није проговорио и отишо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана имали прилике у Сувој Реци да видите, значи тих дана пре почетка бомбардовања, да сте имали прилике да видите да су тако поубијани неки цивили, запаљени?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви пријављујете то командиру?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нисам пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Искрено да ти кажем ја сам био пратилац, вођа патроле је био Тановић, тако да сам био уплашен и да нисам смео ни то да кажем, јер оно што ми је Тановић саопштио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте били уплашени? Од кога бисте Ви били као полицајац, активан полицајац, од кога бисте Ви били угрожени да сте то саопштили и испричали све што сте видели?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, оно што ми је Тановић реко да се не би смео шалити са Нишавићем Мишком и овим командантом, да држим језик за зубе, да о томе нити сам чуо, нити сам видео и тако, и ја сам се тога придржавао, видео сам да и Тановић ту ћути, малтене могу рећи искрено мало приметио сам да нас људи гледају са чуђењем, поготово Тановића, а и питали су се за мене ко сам, шта сам, нови сам. То се, барем сам то могао осетити као човек, као осећајни и то сам Тановићу

пар пута рекао, Тане бре, ово је нешто на нашој адреси, каже има ко њих да ућутка, кад су грађани комуницирали са њима с ким се он знао, тако да каже има ко да ућутка њих, ти ћути и уживај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да су Вас звали Чуки, а јесте Ви чули колико је сведока било овде који су рекли да је Вама надимак «Јајце»?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Јесам, рећићу и о томе, и о томе нисам и покушавао сам пар пута овде са сведоцима али није вредело да улазим у дуел. Ја ћу бити искрен и фер и морам рећи тај надимак «Јајце» потиче из детињства од малих ногу. Кад сам мало сазрео у школу средњу ја сам се супростављао жестоко сваком човеку који би ми се тако обратио, чак што више и посвађо бих се, не бих разговаро с таквим човеком ко би ми се на тај начин обратио, јер сматрао сам као вређањем, увредом и тако, а иначе нико није смео да, не смео, може да ми се обрати али тај ко би ми се обратио на тај начин тај више никад ни добар дан не би од мене заслужио, а иначе могу да кажем и ево нека кажу и сви остали, ја могу да одговорно тврдим моји другови, најбољи, из детињства звали су ме Божо и дан данас за њих сам ја Божо, ја те другове ценим и поштујем и ја сматрам надимком Божом. Мада су ме колеге на послу звали Чуки, Чуко, скраћено по презимену, а тај надимак ја и дан данас кад ме неко тако назове ја сматрам увредом. Не могу да кажем да то као дете нису ме тако некад називали али верујте ми да је то тако и да сматрам увредом кад ме тако неко назове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Па, ја бих то што су моја сазнања и виђења што сам доживео стварно и морам рећи да је то један најружнији дан који сам доживео, изјавио бих овако пред овим судом и пред тужилаштвом и свим и поручио бих сваком оном ко је понудио мени помоћ да плати и адвоката да ме подмићује прљавим новцем, да кани руке од мене јер никад нисам хтео то да прихватим да бих ћутао и поручио бих исто тако претње које сам добио и то јако озбиљне претње да водим рачуна о себи и о својој глави и рачуна о својој породици и да не размишљајем и да ми не падне на памет да ишта кажем везано за случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да Вас питам како је изгледао Нишавић и како је био наоружан тог дана, да ли је био у униформи или?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Нишавић је био у цивилном тога дана, могу рећи и које оружје је носио. Носио је «хеклер» црни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, да ли има ту неких измена или не у односу на оно што сте раније говорили?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Је ли ту има неких измена у односу на оно што сте?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја до сад ово, реко сам нисам говорио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: То нисте ни говорили?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нисам говорио због безбедности моје породице, ово сад први пут говорим јер стварно више не могу да издржим без обзира на последице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А сведок «А» и Тановић шта су они имали?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, нормално полицијску плаву маскирну униформу сви смо носили, радну, то се сматрала радна полицијска униформа, плава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Маскирна или обична плава?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Маскирна, маскирна плава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А оружје?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Аутоматске пушке, резервисти су носили ТТ-јац, а ми активни «ЦЗ 99».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, да ли је ту било још неких возила која су се кретала или само Ваше, мислим службених?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад сам ја дошао ту испред, кад смо се паркирали, кад је Тановић изашо, испред мене је била «Лада Нива» бела полицијска јер ми смо, нама је саопштавано да се не паркирамо тачно испред СУП-а са возилом јер једно је заклањамо видик СУП-а, него увек смо се паркирали испред на ћошку или у кругу СУП-а, а и било је ризично стати са возилом испред СУП-а јер су, како су ми колеге старији саопштавали више пута дејствовано на станицу полиције ручним бацачима и снајперима, тако да увек смо избегавали да станемо возилом испред СУП-а. Ја сам тада видео ту «Ладу».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јесте ли касније открили да тај, та особа која је била за коју Тановић некад каже доктор и тако даље, је ли то овај доктор Бобан или ко?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То сам тек после по процеса чуо и да је доктор Бобан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Тад нисте открили?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Тад у Сувој Реци то нисте открили?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Је ли то био он или не?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не. Ја тог човека сам видео само испред беле велике куће и овамо преко пута општине и никад више у животу га нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А ујутру у станици је ли био неко од командира Јовановић, Репановић, јесте ли видели неког?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, ујутру кад смо примали смену претпостављам да је био командир Репановић у станицу јер је Тановић био у СУП-у, ја нисам улазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Па то, јесте ли видели неког?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја лично нисам видео, знате шта, ја сам био приправник и тако да ја нисам имао тај контакт са командирима, увек је ишо вођа патроле старији полицајац, узме налог изађе и ми идемо даље да радимо, тако да то се знало ко има приступ командиру, такорећи ми, ја као приправник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, да ли сте знали је ли он тамо или није, јесте ли га видели или не?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нисам Вас чуо?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Кажем јесте ли видели ујутру командира и овог заменика или не? Само то питам.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, не, нисам видео, ал' смо отишли, е ово кад смо, заборавио сам да кажем, кад смо стигли у Дуље горе где су ови полицајци се представили као Врањанци из Врањанског СУП-а, ту је Тановић исто с њима комуницирао јер је био вођа патроле, каквих запажања има, ово, оно, нема ништа, е ту је један из Врања реко Тановићу знамо ми да је нека акција, чишћење терена у ствари тамо, Тановић му је реко да обрете пажњу могу терористи да налете на вас, будите опрезни, јер је акција у току, он каже знамо ми то, будни смо,

максимално опрезни и ту смо, е то сам чуо и знам да је Тановић по повратку реко идем да ја овим пренесем у дежурну службу ради извештаја сигурно како се то комуницирало и онда је ту изашо и реко да морамо потоварити ту храну и кренути на тим пунктовима и у село Мушотиште, тамо је било неко полицијско одељење и тамо смо исто носили храну. Само да кажем око хране, храну коју смо добијали, коју смо носили на тим пунктовима, храна је била у ланч-пакет, то је било доручак, ужина, ручак, вечера, све то хлеб, млеко, па кеса тако и вода је ишла по две флаше мислим на човека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А ови?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: А ово кад сам ја ишо, пошто смо ми ту имали готова јела ручак и доручак у хотел, мислим у том ресторану, ту смо сви ручали, одеш нормално ручак, е ко није могао да дође ко је на обезбеђењу, патрола је била свакодневно у обавези да узме те сендвиче и носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, то та храна, мислим да то за сада није толико важно.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: И ланч-пакети су се добијали из СУП-а Призрен су долазили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да, да, добро. Баш сте то објаснили. Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остаје ми нејасно, тај човек кога Ви не знате тај командант у тој униформи каже Тановићу да водите сведока «А» у дом здравља и да кажете тамо ја сам га послао, је ли тако било?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да, то је Тановић рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, шта Вам је речено ко је он, како ћете Ви пренети ко га је то послао? Разумете?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Па, ја сам закључио да се Тановић зна са њим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли Вам Тановић рекао, не иде Тановић са Вама, идете Ви. Да ли Вам је Тановић рекао ко је то послао сведока «А» у дом здравља?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Не, не, није ми реко, али ми је реко каже вози га зна сведок «А» где је дом здравља, то ми је реко, каже зна он где је дом здравља, вози га, каже он ће ти рећи где је дом здравља и тако да се то на томе завршило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Док сте Ви отишли од беле куће тамо до општине да ли је било какве пуцњаве, експлозија?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Нисам ја од беле куће отишо до општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ја сам од беле куће кад сам стао, кад ми је Тановић реко да идем да завршим сам то, ја сам кренуо пут правац, то је прави пут за Ораховац и неки 100, 150 метара скренуо лево и изашо сам у центру града мислим код робне куће, тако доле негде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то, док сте на том путу да ли сте чули пуцњаву, експлозије?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Па овако, пуцњаве су биле малтене константно и детонације су биле јер на ободима Сува Реке било је и детонације НАТО авиона и тако да кад сам у возилу, верујте ми да је то јако бучно возило «УАЗ» и ретко можеш да одредиш одакле се то чује, а чуло се. Чула се детонација, пуцњава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли Вам је Тановић рекао шта је он сам радио?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Није ми реко, мада је мало деловао ми доста повучено, није желео да прича о томе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам схватио да сте Ви данас одлучили да промените односно допуните Вашу одбрану, па ово је потпуна промена, јер сте прошли пут рекли практично, 26. ми је исто као и сваки други дан тамо био и ништа нисте причали, данас сте пуно тога рекли и да Вам право кажем мени остаје потпуно нејасно што би, што би са једном оваквом причом одбраном коју сте данас изнели да сте је изнели први пут кад сте овде саслушани, што бисте тиме угрозили безбедност Ваше породице, све сте могли ово да кажете, само ето да не поменете рецимо Нишавића, да њега не поменете именом и презименом, све друго да испричате. Што бисте тиме таквим изношењем одбране, значи ако је она истинита, што бисте угрозили безбедност Ваше породице?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: С обзиром претње које сам добијао 2004. крајем то је децембра месеца од непознате особе који ми је пришо у Лесковцу и обратио ми се на аутобуској станици стајалиште за кући, изгледа да га је неко упозно ко сам и шта сам, да водим рачуна да ако ме буду ишта питали везано за случај да о томе не знам ништа и да се не играм главом. 2004. године августа крајем и почетком септембра тачно не бих знао рећи такође ми исто прилази непознати човек у центру града у Лесковцу, на паркингу где сам возило паркирао такође ми је саопштио

да добро пазим шта ћу да говорим, да држим језик за зубе, да о догађају не знам ништа и да не доводим породицу у ризик и да се не шалим с главом своје породице. Такође то је утицало малтене два-три месеца пред мог хапшења. Искрен да будем дана кад сам кренуо из Лесковца у УБПОК као наводно да се јавим тамо на разговор, тако ми је саопштено од стране моје старешине из Лесковца, а није ми саопштено да имам решење за хапшење или тако нешто. Дошо сам службеним возилом из СУП-а Лесковца, стига сам у УБПОК, могу рећи да је можда једно двадесетак минута сам каснио и кад сам стига ту сами чин хапшења који је био у УБПОК који се одвијао, ја сам се много уплашио. Прво што сам видео, видео сам, у ствари нисам ни обратио пажњу оптуженог Папића такорећи видео сам у униформу и кад је комуницирао са својим колегама који су га довели сетио сам се да је то тај Папић, пришо сам, пито сам је л' си ти Папић, то ће и он да потврди ако није тачно, каже да, ја сам, у униформу је био, јер знам њега из Суве Реке две смене смо свега заједно радили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро, не морате детаље те врсте. Реците ми само још пар питања.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само ово да кажем господине судија, кад је Папић хапшен у УБПОК-у и одведен на спрату горе, ја сам сачеко доле, нормално чак што више и кафу сам наручио, ту је наишо и Мишко. Кад је Мишко наишо у ходнику ова двојица који су одвели Папића горе на спрату, Мишко се према мени обратио шта ћеш ти овде и ти си дошао и тебе су позвали, ја сам се верујте ми искрено уплашио, шта сад, шта ће се све одиграти. Људи који су сишли са спрата који су Папића одвели поздравили су се са Мишком Нишавићем ко да се знају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па онда ухапсили њега.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само да будем јасан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро. Немојте, сувише, сувише.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нису га хапсили, него су ови изашли из УБПОК-а, ја сам се запито знајући шта сам видео и доживео, ја сам ставио себе у питање, реко ово се нешто овде прљаво дешава и онда су и након тога и мени саопштили да сам лишен слободе са решењем, ово, оно, ја сам био спреман и у УБПОК-у да кажем то ово што данас говорим, али верујте ми после оних претњи и онај сценарио уплашен сам био и кад сам дошо на првом исказу овде био сам збуњен и сугерисано ми је да се браним ћутањем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Нисте нам данас ништа причали о Јашар Бериши. Нисам схватио да сте га споменули.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ја искрено да Вам кажем тог човека сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ишта знате везано за њега, за његову судбину?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да будем реалан ја сам о том, то име и презиме чуо овде у току овог процеса.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ја тог човека никад нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, морамо да Вас питамо и такво што јер не знамо сад да ли ово што данас говорите да ли је то, да ли сте евентуално заборавили о томе или стварно не знате ништа о томе?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Не знам ја тог човека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте имали притворску неку просторију тамо и да ли сте имали некога у притвору тих дана у ОУП Сува Река?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Овако, испричаћу један догађај око тог притвора, али пре бомбардовања је било, ја мислим да су била 2-3 лица која су доведена ту задржана на кратко, на пола сата баш кад сам ја да ли примо смену или предавао с овим Малеш Радетом, мислим да је био Папић тада у смени и да су их одмах одвезли за Призрен, а за притворску јединицу у Суву Реку верујте ми за тих месец дана који сам ја био на испомоћ послат, нисам имао прилике ни да сазнам за притвор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли сте тамо код беле куће видели евентуално Јовановића, помоћника?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Код општине Репановића?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Код општине да ли сте видели Репановића?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Нисам видео Репановића код општине ако сад да не будем искрен, Репановића нисам баш тачно сигуран, али ја мислим да сам видео Репановића тога дана кад сам стао испред хотел, ресторана где смо храну узимали и кад сам изашо из возила и да уђем у реостран по храну и да сам ручам, Репановић је прошо возилом из правца Призрена према центру града, тада сам видео, ако је то тог дана, јер смо сваки дан ишли по ручак, ја мислим да је тог дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Петковић Зорана?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Петковић Зорана да ли сте видели тамо код беле куће или?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Петковић Зорана, нисам видео тада тог дана, Петковић Зорана сам имао прилике да упознам касније након тог догађаја, сад тачно не могу да се сетим, да ли је прво било да сам га упозно на бензинској пумпи кад је радио или је кад смо једном приликом свратили код њега са братом његовим, тамо негде априла месеца мислим да је то било, почетком априла, код њега на кафу доле где су Срби у том кварту живили, знам да је једна мала кућица и ту смо свратили на кафу код Зорана, е сад где сам га прво видео да ли ту или на бензинској пумпи да будем искрен време је прошло, ја сам Петковића ту упозно или на та два места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то трајало од кад сте дошли испред полицијске станице након што сте разнели храну па до момента кад сте отишли до ове друге куће, кажете кад Вам је понудио Тановић тих 200 – 300 марака?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад смо се вратили са сведоком «А» где нас је Тановић сачеко и колко је трајало док смо отишли и вратили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, него од почетка, значи ујутро сте дошли отишли колима у Мушотиште, кажете разнели храну, вратили се до СУП-а, од тог момента кад сте се вратили до СУП-а кад је Тановић рекао да он иде до беле куће, а Ви да замените гориво у резервоарима од тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, од један, два, рекао је.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само да не буде сумње, нису стигли до полицијске станице него су стигли до општине, нису ишли уопште до полицијске станице, тако да.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, у станицу полиције нисмо улазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, кажем, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су изјутра у 08 кренули, а негде око један – два у време ручка да су дошли у Суву Реку.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тачно не могу да одределим, пола један, пола два, ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам то, питам од момента кад су дошли у време ручка у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сад надаље колико то траје што се дешава у Сувој Реци?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, врло кратко, ја колко моје сећање и запажања ме сад после тог времена, ја колко сам задржо 5 – 10 минута док сам тај резервоар пребацио и стига тамо до куће ту нисам се испред куће задржо више од 2-3 минута то је много било, ајде рецимо да је 5 и ја сам наставио правац до ресторана по ручак и тако да је то трајало 15 минута – 20 то је плафон, највише ако је било то све што сам ја могао да запазим тих, то време, више није, ја сам се удаљио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Очигледно Ви мене не разумете, значи од тог момента кад се враћате са терена око подне, за ручак, значи то је почетак, е сад ово што се дешава у Сувој Реци до оног тренутка кад Вам Тановић даје тих 200 – 300 марака, колико то траје, колико је то времена прошло? Значи у то време ишли сте до беле куће, заменили резервоар, возили, ишли по ручак, делили 4 сендвича, 5 сендвича, узели сведока, одвели сведока у болницу, отишли са сведоком «А» до његове куће, вратили се са сведоком «А», отишли до ове, е колико је то све сад укупно трајало?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е, овако, по мојој процени, али време је доста учинило своје, па испод два сата то није трајало, како сам стига оно кад је Тановић реко мени да пребацим резервоар гориво до оног момента кад сам дошо са сведоком «А» и кад смо видели да су куће запаљене, изгореле, два, два ипо сата можда и три, да све то временски скупим, јер време је прошло верујте ми ја и сат никад у животу нисам носио на руци због алергије и тако да је то трајало негде два, два ипо до три сата, све тај догађај да је то трајало толко, не бих реко можда више, али то би било то отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте мало пре на питање члана већа да је тај доктор који кажу био командант града рекао «Реци да сам га ја послао» и да је Тановић рекао да сведок «А» зна где је болница, па јесте ли питали сведока «А» где је болница?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Моменат, кад је тај у тој зеленој униформи, по други пут кад га ја видим ту, а први пут код беле куће тамо, он се Тановићу обратио и рекао кажите да сам га ја послао, с Тановићем комуницира, изгледа да су се они знали и Тановић мени помаже ставља, да сместимо сведока «А» у возило и Тановић је мени рекао вози га, зна он, сад Тановић се мени обраћа «зна он» да сведок «А» зна где је дом здравља и кад смо кренули пут мени је сведок «А» реко право доле где је, овај, где су ове наше зграде где су Срби смештени доле према хотелу и ту смо кад смо стигли скренули лево и дом здравља је био ту одма с леве стране, касније смо и ту били и смештени СУП након дан – два,

можда се и тог дана пребацивало у подрум се сећам да смо ту били смештени једно време, пар дана, у том дому здравља у подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли питате Ви сведока ко је тај, ко нас то, шта да кажемо, ко те послао?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, не, верујте ми да он сво време јаукао и држао се за стомак и малтене само што се није и у возилу избљувао, а ја сам доста гадљив и журио сам што пре само да га пребацим, јер био је доста овако заударо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно само одговорите јер ширите причу, а понављате се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете на неколико места о том случају, о томе, а који је то случај, о ком случају Ви не требате ником ништа да кажете?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па оно што сам ја видео и оно што ми је Тановић испричао доле кад смо возило паркирали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам Вас ја добро запамтио, ако сам добро запамтио Ви сте видели она четири тела, видели сте Мишка како држи ногу на грудима једног човека, видели сте запаљене куће и видели сте људе који трче према аутобуској станици.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И чули сте после причу да су неки људи убијени, али о ком броју људи, шта се то догодило, где су ти људи убијени?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мени је Тановић рекао кад сам питао шта је са сведоком «А» било ја сам то реко и на питање председавајуће да је он видео ту неке побијене у локалу, да су неке Шиптаре побили ту у локалу и да је сведок «А» видео и да му је припало мука или шта је било, и да је малтене пао у несвест тако ми је Тановић саопштио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колики је био број тих људи који сте Ви видели како трче према аутобуској станици, а ови пуцају?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, искрен да будем можда једно петнаестак кад су претрчавали то жене, деца и људи су били петнаестак до 20 више није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био неко рањен?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нисам видео рањеног, нисам, јер ја кад сам стао испред оне кућице, поред оне беле куће још мало, ја сам то што сам реко само то видео и друго ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао Вас је судија шта је било претходних дана, не кажем датум сад али па сте рекли ништа, не знате ништа, али у

својој оној првој одбрани нисте нам објашњавали нешто везано за занатску радионицу, па је л' сад ово данас што причате је ли се то односи, је ли се сад ово односи да не знате да се ништа није десило ни претходних дана па тиме мењате оно што сте раније рекли или?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нисам реко претходних дана, ја и тад кад сам говорио везано за датум нисам исто говорио, али ја сам говорио о обезбеђењу увиђајне екипе и реко сам да сигурно има писани траг и да ћу се, ако је то тог дана ја ћу прихватити да је то, јер верујте ми искрено датуме у животу веома слабо памтим, чак и имена, али овако кад упознам лично човека и фацу то не могу да заборавим. Ево ја сад могу да гарантујем сада кад бих видео тог човека у униформи зелену маскирну ја бих реко да је то тај, али име му не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После колико времена, до кад сте Ви остали у Сувој Реци?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, знате шта, ја кад сам дошо у Сувој Реци мени је речено да идем на испомоћ на месец дана и сад исто да кажем сад ког датума да сам дошо не могу верујте, ја мислим да је било негде средином марта сам дошо и да сам тако негде напустио средином, да ли десетак, априла, не знам тачно, могуће, јер до 15., датум не могу да тврдим али ту сам био рецимо месец дана, више не, на испомоћ јер су долазили и из Драгаша на испомоћ јер је ОУП Сува Река била малтене на нивоу секретаријата Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетно одговорите, молим Вас.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тако да сам на месец дана био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли икад за то време, након оног догађаја, о томе причали са неким од полицајаца или од ових окривљених?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, сем са Тановићем и то баш смо једном разговарали кад смо ишли на увиђајно обезбеђење увиђајне екипе кад сам ја, ја сам нон-стоп у возилу био и померао се, тако држо ту одступницу да би обезбедили људе који врше увиђај и да ми је Тановић једном реко, каже ови су печени, који, ови, каже, од претходних дана иза куће, каже, сагорели. То ми је реко, ја ишо нисам видео јер сам нон-стоп био у возилу, нисам смео напустати возило јер је возило много било битно због увиђајне екипе на обезбеђењу и увек сам ишо до 100 – 150 метара испред да би, евентуално, не би дошло до напада на увиђајну екипу док они раде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви познајете Новицу Ђорђевића?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Новицу Ђорђевић нисам упознао све док овде се није појавио за овим пултом, пред овим већем и представио се Новица Ђорђевић. У животу могу да гарантујем да тог човека први пут овде видим.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли се сећате шта је он рекао, шта је видео са звоника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, ја не бих да се ми понављамо. То смо ми расправили 01. фебруара 2007. године, постављао је питања Новици Ђорђевићу, о томе је говорио, али ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, али данас то није помињао, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се само допуно одбране само хоће иначе ништа више. Исто је то рекао и да га није познавао и постављао је питања сведоку, тако да не бих да се ми понављамо да губимо време око тога.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, добро, али данас није помињао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није данас јер допуњава само одбрану.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли сте, кад нам помињете овога, овај, кога називате командантом, односно чујете да га зову доктор, да је у зеленој маскарној униформи, да ли има још некога у таквој униформи као што је његова тамо код беле куће на рештанском путу?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Код беле велике куће ја сам само видео њега у маскарној зеленој униформи, испред беле велике куће, а иза те беле велике куће испред једне друге куће тамо иза исто је још један био у маскарној зеленој униформи са неким марамама око главе, а испред општине, преко пута општине кад сам то дошо са храном у правцу СУП-а где сам се кретао, ту сам видео исто тог човека и још двојицу у зеленим маскарним униформама. Један је био исто са марамом око главе, а један не. Тај што је био без мараме он је био млађи, делово ми је млађи од овог што сам видео испред беле велике куће са Нишавићем, а овај са брадом и марамом око главе ту је било, ту су били поред Нишавића.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али кад се враћате са оне допреме хране, да ли испред, овај, испред СУП-а испред полицијске станице, да ли на, овај, да ли видети негде неку, овај, полицију у маскарним, односно неке униформисане у маскарним униформама зеленим или?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Као што сам реко на питање председавајуће до саме аутобуске станице, то је малтене баш према станици полиције, ту сам видео у плавим маскарним униформама полицијским.

НАТАША КАНДИЋ: У плавим?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, и Роми који су били поред њих, мислим у тој групи, можда је било десетак тих у полицијским униформама, неко је имао мараму око главе, ту сам видео и Нишавића и овог у зеленој маскирној униформи поред њих на једно пет метара.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кад се Ви, кад Ви долазите и кад Вам Тановић каже да дођете код беле куће и кад видите та тела и видите и Нишавића и тог у зеленој маскирној униформи, да ли можете да процените колико је времена прошло, када су се та убиства догодила?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја не могу да гарантујем и да тврдим да су се та убиства кад догодила, јер ја видео нисам. Ја само могу да кажем кад ми је Тановић реко да и показа руком где треба да дођем по завршетку те радње које сам требао да пребацим гориво, то је било свега десетак минута толко и кренуо сам тамо. Кад сам стигао тамо ја сам реко шта сам видео испред беле куће и иза беле куће и тако.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли видите неке камионе ту на рештанском путу?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не. Камионе нисам видео испред, на рештанском путу не, барем колко ме сећање служи да нисам запазио, сад не могу да тврдим, ја их нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, је ли можете да се сетите како је Нишавић био обучен?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, онако у цивилку и имао је кожну јакну онако црну, фармерице мислим да је имао, онако плаво нешто, не могу тачно да се сетим, у цивилу је био, ал' имао је знам лепо «хеклер» црни то је његово ваљда задужење.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате, овај, кажете да је било још неких у цивилу, овај, како су били обучени ти у цивилу?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мислите на ове испред беле велике куће?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, испред, испред да.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, онако како ко је имо, јакну, не знам сада, различито су.

НАТАША КАНДИЋ: А где видите Нишавићевог и ког брата видите?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Где видите Нишавићевог брата и ког брата?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овако, да будемо искрени ја Нишавићевог брата нисам видео и нисам га ни познавао, то је мени Тановић кад смо рекли да је ту и био и да је испред општине ту био у тој зеленој у маскирној униформи са брадом и марамом око главе, то ми је Тановић рекао да је Нишавићев брат, а могу да кажем овако после пар дана ја

мислим да смо још једном тог човека видели нека се продавница, искрено да ти кажем, право нисмо могли патрола да одбијемо пљачке и паљевине, много су се ствари дешавале, истог тог човека тако с том марамом око главе и групу око себе износили су неку радњу, колко се ја сећам било је акумулатора, гума, каиша, једна мала радњица, износили су из неког подрума нешто доле и Тановић је пришо и с њима разговаро и после је мени реко каже као то врше неки попис и то терају негде, где терају да ли у општину, немам појма, и тако да смо ми то прихватили и наставили даље радити у патроли, а иначе било је, искрено да Вам кажем, језиво, на пуно места нисмо смели да приђемо и интервенишемо јер је свако био под оружјем, под стресом, нервозан, максимално смо избегавали конфликте.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, помињали сте нам у првој својој одбрани да, овај, да сте били на увиђају, да ли је то било 30. Ви се не сећате, овај, тог датума, овај, па је остало, мени је остало, овај, нејасно да ли Ви се налазите са увиђајном екипом само код те столарске радионице или идете рештанским путем десно?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овако, што се тиче те увиђајне екипе која је долазила из правца Призрена ја не знам како је Тановић ступио у контакт с њима, сигурно можда путем радио-везе или преко дежурне службе или не знам како и кад год су они стигли Тановић је са њима нормално комуницирао и увек је мени Тановић говорио, поред њега је већином Мики Петковић био са њиме, овај сведок «А» је малтене као плашљив и шта ја знам глумио неког ту, увек је био поред мене или у возилу или тако и увек смо се кретали на 100 – 150 метара да би обезбедили ту увиђајну екипу и тако да ја никад нисам малтене контактиро са увиђајном екипом, то је све Тановић радио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, нисте контактирали али идете, обезбеђујете.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, да, ишли смо.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја питам да ли, Ви сте нам говорили о столарској радионици.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, говорио сам.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само питам да ли, овај, да ли идете десно, значи из правца полицијске станице па кад идете рештанским путем, питам, столарска радионица је на левој страни, да ли Ви улазите са десне стране рештанског пута, да ли негде улазите?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овако, пут који смо ишли, нама је речено да идемо испред и ако уочимо неки леш, да ли је то стока, да ли је то човек или ко је страдао, да обавестимо.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, тог дана када вршите, када обезбеђујете ту?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, кад обезбеђујем, ја сам ишо малтене први са возилом, с десне стране је ишо Тановић и Мики Петковић гледали су да нешто не уоче, сведок «А» је био поред мене ту у возилу гледао с леве стране и кад смо наишли код те столарске радионице била су малтене врата отворена, ту је, ја сам и рекао у првом исказу да је сведок «А» први уочио и мене позвао и реко ми је да овде има лешева, изашо сам из возила, ови су са увиђајне екипе били иза нас, тако да ја сам то реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо понављати причу, молим Вас, говорио је о томе, имамо то све.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја само питам, молим Вас питам је ли су десно одлазили, то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па одговорио је али да не шири даље, десно, каже десно.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, десно су ишли Петковић и Тановић, а како смо ишли лево је Мики, овај сведок «А» и ја обраћали пажњу онако колко смо могли.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли налазите нека тела десно?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не знам, то сигурно је могао да уочи Тановић и Петковић који су гледали, ја то нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Па, јесте ли Ви ишли тим возилом десно?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јесам, ишо сам.

НАТАША КАНДИЋ: Десно у насеље унутра, улазили? Од рештанског пута у оне мале улицице.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нисмо улазили, само сам главним путем ишо, насеље, лево – десно, возилом нисам улазио јер возило је морало да се креће на главном путу.

НАТАША КАНДИЋ: После овог догађаја, али сад не знамо тачно код догађаја или овом догађају који је предмет овог суђења, кад Ви чујете? Тужилац Вас је питао јесте ли с неким разговарали, а ја Вас питам да ли сте чули шта се о томе говори о том догађају?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Као што сам рекао и на питање председавајуће чуо сам шта ми је Тановић реко и то сам реко.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не Тановић, после тога у станици?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: После тога, исто чуо сам, реко сам исто да су мештани с ким се Тановић вероватно знао комуницирали су, они сугестирали шта је то било испред општине, шта је било у неком локалу, ово, оно, мада је Тановић њима одговарао не знам ништа, шта те брига и ово, оно, тако на тај начин, а ја сам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте чули шта на пример Нишавић говори о томе?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Где?

НАТАША КАНДИЋ: Па у Сувој Реци у полицији.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нишавића ја, никад нисам комуницирао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, не Вама лично него у полицијској станици, Ви идете у патроле са другим полицајцима одатле сте.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, да Вам кажем искрено није се комуницирало, а из ког разлога се није комуницирало то мени баш није познато.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте Ви били тих дана у патролама када је, кад се ишло по кућама албанским?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не знам како по кућама албанским, ја.

НАТАША КАНДИЋ: Да се људи обавесте да треба да напусте куће.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, ја никад нисам ишо у патролама, никог нисам.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Тачно оптужени то није поменуо у свом исказу тако да је ово.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, нити ја кажем да је он поменуо...

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Али ако му већ поставите питање да ли сте били по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако, немојте се обраћати.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Не, ја се извињавам али мислим, мислим да нити је ко поменуо, нити је то утврђена чињеница да се сад то постави као нека примиса приликом давања питања него нека се постави питање да ли је ико икада.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само, молим Вас, на основу онога што смо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте госпођо Кандић, сачекајте.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је ико икада, да ли је ико икада у патроли полиције ишао од куће до куће да издаје наређење, а па тек после уколико каже да јесте, да ли сте Ви били.

НАТАША КАНДИЋ: Е, па нажалост после пресуде више неће бити могућности за испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате нешто о томе?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја, колко је мени познато патрола у којој сам ја радио и с ким сам ја радио никад нисам ишо по таквим албанским кућама и да никог нисмо нити приморавали ни ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте после овог догађаја, да ли сте виђали те у зеленим маскирним униформама у Сувој Реци?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: У зеленим?

НАТАША КАНДИЋ: Па да, помињали сте да сте их видели.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, кретали су се ту око општине.

НАТАША КАНДИЋ: Иза беле куће, са Нишавићем.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, нисам имао више прилике да их виђам, само знам да ми је једном Тановић реко, каже, ови што су били тога дана ту сад су пребачени негде у неко село тамо, не знам ко их је пребацио, тамо држе положај.

НАТАША КАНДИЋ: А који ти?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, ови што су били испред беле велике куће којег је Тановић пред мене представио да су Мишкови људи и да спавају у хотел и да је Мишко главан за њих и овај командант.

НАТАША КАНДИЋ: Остаје, овај, нејасно ми, помињете и добровољце.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То ми је Тановић саопштио да су то неки добровољци.

НАТАША КАНДИЋ: А овај кога идентификујете као, овај командант Суве Реке, овај, са којим, који каже Тановићу реците тамо да га ја шаљем, да ли он припада тим добровољцима или?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја не знам коме он припадо, мени је Тановић реко кад сам га пито ко је онај у зеленој маскирној униформи што ти је реко да возимо, да кажеш да га је он посло у дом здравља сведок «А», он је тада реко то је доктор, он је, каже, главни и командант за Сува Реку. То сам тад чуо, ја човека тад сам га видео испред беле куће и ту и преко пута општине и никад више у животу.

НАТАША КАНДИЋ: Ако сам добро, овај, чула, Ви ипак најмање два пута пролазите у току дана поред аутобуске станице, је ли тако?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ма, више пута смо прошли.

НАТАША КАНДИЋ: Више пута.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Није током дана, можда и више прошли.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли радила, пролазите и поред бензинске пумпе.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли радила бензинска пумпа?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, нисам обраћо, па вероватно можда је радила, али нисам обраћо пажњу јер ја, знаш како, кад ми дођемо ујутру на смену возило је увек морало бити пуно резервоар да се крене одмах са радом, јер после сваке завршне смене гориво је морало да се сипа у резерварима да би патрола следећа могла да крене да ради.

НАТАША КАНДИЋ: Када Ви видите, овај када Ви видите оне жене и децу и оне људе, овај, који беже, иду како кажете према аутобуској станици, је ли Ви видите тада, овај, је ли они улазе негде, је ли видите, аутобуска станица, одмах ту је бензинска пумпам, је ли Ви видите шта се ту догађа, шта је на бензинској пумпи?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овако, да будем искрен када су ми претрчавали пут, ја сам тада њих уочио само испред, јер зашто, зато што возило улаз блиндиран највећи преглед има испред, са стране су тако кратка стакла и дебела и да са стране малтене тешко можеш нешто уочити али та група која ми је пресецала пут ти људи, жене и деца кретали су се према правцу аутобуске станице и нису ишли малтене у колону некако раштркано, толко сам мого.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми само како они Вама пресецају пут?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Трчећи.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли они ишли средином улице или иду тротоаром, како иду, како трче они?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам реко да с десне стране само су ми пут пресецали и то на неких 50 – 60 до 70 метара више, тако.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли Ви у неком тренутку идете иза њих или испред њих?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ма, не могу ја иза њих ни испред њих никако, ја сам се кретао путем, а они су само пресецали ми с десне стране на леву страну тј. од беле куће према аутобуској станици.

НАТАША КАНДИЋ: Мени није јасно кад их Ви видите којим путем Ви идете, је ли идете поред аутобуске станице?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Путем који води за Ораховац како га називају рештанским путем, мени тај пут није познат као рештански, ја знам да је то пут за Ораховац тако.

НАТАША КАНДИЋ: Ви видите њих када они претрчавају шта? Рештански пут?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, тај пут у Ораховац, рештански пут како га називају са десне стране моје, значи то је са беле куће велике према аутобуској станици.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли се Ви у том тренутку враћате према полицијској станици или?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, ја сам реко да сам се сво време кретао и нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, па у ком правцу идите?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, у правцу беле куће, правцу пут Ораховац тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, је ли они претрчавају из тог, они претрчавају од беле куће претрчавају, овај, улицу, овај, и улазе кроз онај тунел улазе на аутобуску станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је сад питање?

НАТАША КАНДИЋ: Па, питање је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази.

НАТАША КАНДИЋ: Питање је где се он налази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где се налазите кад они трче. Па рекао је то, то је више пута објаснио.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је на путу и стално прецизира на путу према Ораховцу.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам се кретао путем.

НАТАША КАНДИЋ: Ја га питам сада да ли види нешто када му они, како каже он пресецају пут, је ли види иза, је ли има неке, неких униформисаних, је ли има неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то питао, све је то питао.

НАТАША КАНДИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је рекао кога види, описао је то.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, на овом, кад се први пут давали одбрану Ви сте рекли да сте о овом целом догађају чули из штампе, е сад, на основу овога данас што сте рекли је ли Ви остајете при томе да сте чули из штампе или сте преко Тановића чули шта се?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да будем искрен и прецизан, лепо сте и питање поставили, ја сам реко први пут преко штампе мада ми је то сугерисано да тако нешто изјасним, ја сам чуо да је преко пута, то ми је Тановић рекао, у неком локалу, каквом локалу сад не знам, да је сведок «А» видо ту кад су ови наводно неке Шиптаре побили, ја нисам знао о каквим се то људима радило, да ли се то радило о мислим мушкарцима, жене, деца, ја то нисам имао представу верујте ми, а искрено кад сам први пут чуо, чуо сам да су у неком локалу, то је после било у штампи и

Милошевићу суђење да су и жене и деца побијене и ја сам то створио слику да је то то отприлике ако је то ту било.

НАТАША КАНДИЋ: И, овај, још само једно питање, да ли Ви мислите да има неких разлога због чега су овде неки сведоци баш рекли Ваше име, описали Вас у неким ситуацијама када је било убистава?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, не бих знао баш тачно да одговорим али с обзиром на овај процес колко сам ја могао да пратим и да запазим, да забележим, велики број сведока су контактирали са неким од окривљених од 2001. што је и у списима што сам могао да видим, ко што су и сами сведоци говорили да су остваривали контакт с појединим окривљеним ја могу да кажем с никим од сведока никад нисам контактиро, а из ког разлога то ће сигурно суд и судско веће закључити и донети одлуку зашто и како, ја о томе нисам меродаван, ја мислим да ће суд и судско веће о томе се изјаснити кад буде требало, али моје је мишљење да сам на време, неко је благовремено и оперативно деловао поготово кад смо чули Драгана Карлеушу овде како је говорио и ко му је познат, неко је имао веома, веома доста времена да контактира са сведоцима као што сам и добио, морам бити искрен, 2003. године у Нишу случајно сам се срео са човеком који је радио и живео у Сува Реку који ме је заклео у децу да не помињем никад његово име и да је остварен контакт и са њиме да о догађају шта зна и како, ко је био давао изјаву неке, саопштио ми је да водим рачуна да неко нешто помиње моје име везано за нешто Сува Реку и тада ми је реко само да знаш Мишко и Мишков брат ни дан ни ноћ не спавају јуре од сведока до сведока. На то сам сам себи реко нека јури то је њихово, ко шта је радио заслужиће, нисам, е онда сам касније добио те претње ко што сам мало прије изнео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

НАТАША КАНДИЋ: Још једно само питање, да ли сте Ви у време тих догађаја, да ли сте Ви знали за «Чегрове»?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Чуо сам за «Чегрове», имо сам прилике неке и да упознам у Ораховцу онако.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то сте све говорили, а да ли сте.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: У Суву Реку никог од «Чегрова» нисам имао прилике ни да контактирам, ни да упознам.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени једино што је овако нејасно, Ви кажете да сте имали претње, да сте се плашили за безбедност породице, па како је могуће сад се не плашите за безбедност своје породице? Шта је то утицало да се у то време плашите, да не износите одбрану у овом смислу

како сте данас изнели, него Вам ништа није било познато, а сад како стичем утисак, сад се не плашите за безбедност породице па изнесите неке детаље.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, реко сам мало пре да по расправној наредби видим да ни један предлог мог браниоца није усвојен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али то није одговор на ово питање, значи у то прво време сте се плашили за безбедност породице и то је основни разлог што нисте изнели одбрану.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас немојте реаговати без укљученог микрофона.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нормално да се и сад плашим и стрепим за своју породицу. Морам изнети још један детаљ, ја сам реко и у УБПОК-у шта ми се десило и шта сам видео како и ту сам био видно уплашен, овај догађај нисам имао ни намеру да износим али кад сте ми већ ово питање поставили, када се судско веће овде изменило Ви сте били упознати кад сам ја службену белешку предочаво и објашњавао да то није то, да, ја сам само сугерисо да неко нешто ради оно што није требао да ради, мало ми је чудно било да неко истражује случај, а знајући шта сам видео, ту је било суочење неко и расправа мене и Мишка, то сте сви били ту присутни, по изласку из ове суднице кад смо завршили тог дана тај малтене дуел мене и Мишка, Мишко је ишао иза мене и рекао ми је «Води рачуна мало ти о тој твојој шупљој глави».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам је то рекао?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад се члан већа променио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се променио члан већа.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, и онда смо имали кад смо излазили, у ходнику ми смо ишли и он је то мени иза леђа мало тако сугерисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А могу рећи и ово, нисам ни то хтео да кажем, по једном суђењу овде кад је била пауза и то 2007 године отишли смо тамо где су нас командири нормално пуштали једног по једног да уђемо до тоалета, Мишко Нишавић ми је понудио помоћ, да изађе ми у сусрет да плати мог адвоката, ја сам ту реко и одговорио како си оно, реко сам му у очи, оно што си са сведоцима петљао тако ћеш и да распетљаваш, толко је било између мене и њега то сам се са својим адвокатом и консултово, а свима је овде познато кад је његов брат сведочио да сам га лепо питао да ли има новац и зашто, ако га има зашто га нуди мојој породици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам објаснили. Изволите.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И само би још ово нешто, ако бих могао да предочим увидом у списе што ме је дирнуло, а то је ово да је тужилаштво у току истраге, док смо ми били у притвору пре подизања оптужнице дало допис МУП-у да се наведени сведоци пронађу Михајловић Тихомир, онда Бериша Африм, онда Цветковић Небојша, Цветковић Бошко, Цветковић Новица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вас је ту дирнуло?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, на полеђини овде сам видео пише судији Дилпарићу, а доле потпис Нишавић Милован брат окривљеног Нишавић Милорада Мишка и контакт телефон, па мало нејасно како то брат му у притвору, а он јури по Србији да налази сведоке који треба да буду овде саслушавани. Не знам шта да кажем о овоме, то ћете Ви сигурно да имате у виду као суд и председавајућа јер је ово малтене брат у притвору и да јури неко сведоке наводно, то је сугерисање и наводно упозоравање сведока за мене, и по томе се види да неко није спаво ни дању ни ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужиоче хтели сте питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где иначе пуните Ви бензин за службена возила?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Где? Па пунили смо на бензинској пумпи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, зар није било једноставније ако вам се испразнио резервоар, а ту сте испред бензинске пумпе, уместо да чекићем и шрафцигером и кљештима, кажете 10 минута лупате по резервоарима, зар није било једноставније одете на пумпу и сипате бензин односно нафту, шта је већ?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, увек смо практиковали пошто то возило блиндирано има два резервоара, увек смо практиковали да се оба резервоара испразне и кад се малтене оба испразне да се оба напуне и да оставимо оба резервоара следећој смени пуна, јер ако бисмо отишли и напули резервоар и потрошили онда би следећој патроли остао један резервоар пун, а један празан, тако се увек практиковало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико то стане горива у резервоар?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, не знам тачно да ли је ту 35 литара – 40, не знам тачно, не могу да се сетим, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте ви то километара прешли па сте испразнили цео резервоар?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, рачунајући колко смо прешли, ишли смо до Дуље, назад, па до пунктовима, па назад, па до села Мушотишта, ја не знам тачно сад колко километара има овде, онде, па тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта то, ауто пређе 100 километара и потроши 35 литара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он није говорио о томе за које време је потрошио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али мени сваки, свакој, сад је рекао, свакој смени треба да преда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још. Господине Дозет, стално упадате без укљученог микрофона, немојте тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам, колико ауто може да пређе са тим резервоаром?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, искрено да ти кажем, сва руска возила, зна се каква је њихова потрошња максимална.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, искрено ми ништа нисте рекли.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, не знам блиндирано теретно возило то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кренете на пут је ли знате Ви колико је безбедно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, а што је сад то важно питање колико је потрошио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, питање је зашто није отишао на пумпу да сипа гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, није отишао, није познавао ко је радио на пумпи и не можемо сад нешто друго да добијемо.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А и чак што више сам, што каже, реко сам да увек смо ми практиковали да оба резервоара истрошимо и кад буде напунимо и оба резервоара оставимо следећој патроли јер ако би отишо на пумпу и напунио онда би тај један резервоар потрошио, опет би остао један празан, један пун.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте видели та тела, те лешеве код беле куће.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тад Вам Тановић ништа није рекао да о томе ћутите, а зашто нисте отишли одмах у дежурну службу или отишли код Репановића и рекли тамо су неки људи убијени?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па је л' сам га ја питала зашто није пријавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За лешеве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте га питали али он је рекао да му је Тановић забранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Тановић му је касније забранио, а ја га сад питам зашто тад одмах није отишао?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Али нисам био испред станице, он је мени реко иди заврши ручак сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Идете да једете, сад ја Вас не разумем, видите мртве људе, то није уобичајена ствар у Сувој Реци била још увек.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Идете да једете, делите сендвиче, а не идете да пријавите злочин који сте видели, који се дешава испред Вас.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, с обзиром да је Тановић био вођа патроле, ја то увек сам схватао да увек што треба, ако се треба обратити неко командиру то је требао он, нисам мога ја преко вође патроле да се обратим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад видите кривично дело толко ваљда знате ко полицајац, без обзира ко је ту и ко није ту.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, молим Вас, о чему то, кад је он рекао да он види кривично дело, по чему може да закључи да је у питању кривично дело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислите, па мислите да није кривично дело кад се убију четири Албанца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, једино што није рекао да је кривично дело иначе, наравно ако сте видели да су се десила убиства да је то кривично дело само што оптужени није споменуо кривично дело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, не мора оптужени да спомене да би ми то знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас то питам, зашто нисте отишли и пријавили без обзира на Тановића?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, зато што ми је рекао да идем да завршим са ручком и ја сам отишо у правцу том, у правцу ресторана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, отишли сте, завршили сте ручак, враћате се у правцу полицијске станице, зашто тада нисте отишли?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, зато што, ето сматрао сам да Тановић је био у полицијској станици и да је већ некемо можда саопштио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте то више пута.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немам ја потребе преко вође патроле да саопштавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали радио-станицу ви?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па да имао је Тановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, Ви? Да ли сте Ви имали? Кажу сведоци да сте две имали.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не. Ја радио станице нисам имао, али увек је патрола користила једну радио-станицу и комуницирали смо са дежурном службом, ником више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Господин Дозет, изволите. Бранилац оптуженог.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Моје прво питање, нека окривљени каже да ли га је неко наговарао да даде овакав исказ и да ли му је обећавао неке погодности ако промени исказ?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не. Ја сам се ово одлучио јер више стварно не могу да трпим и да издржим без обзира на последице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко одговорите јер већ сте на почетку то изјавили.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нико ми није сугерисо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може да се изјасни, тог дана, односно иначе за време боравка у Сувој Реци, какво наоружање је имао? Рекао је аутоматску пушку и пиштољ, интересује ме аутоматска пушка, каква је то аутоматска пушка?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, пушку аутоматску коју сам ја дужио то је заведена у СУП-у ОУП-у Ораховцу, аутоматска пушка са дрвеним кундаком, под бројем, картон постоји, то може.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, са дрвеним, а не преклопивим?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, дрвени кундак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали бомбе?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте да су овде сведоци говорили да сте имали и бомбе.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је за време боравка у Сувој Реци на испомоћи тих месец дана, у било ком моменту издао било какво наређење неком другом полицајцу, односно резервном полицајцу?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, с обзиром да смо били заједно константно са Тановићем, ја нити сам имао то право преко њега, то је он

увек и мени и следећима како, шта, наређиво, издавао наређења и да утоваримо храну и да истоваримо и да дамо ово, оно, ту је увек он био присутан и увек сам био поред возила тако рећи зна се, ако возиш нема напуштања возила.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је окривљеног, по његовом знању, било ко у Сувој Реци од полицајаца или цивила звао «Јајце»?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мене нико није тако лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о томе је причао.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ал' што се каже оно, знаш као иза леђа или ОУП то мени лично, ја сам реко свако ко би ми се обратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више, па немојте се понављати губимо у времену са понављањем питања.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у било ком моменту тог дана 26. види неког познатог или непознатог да пуца у цивила или неког униформисаног?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја лично нисам видео да пуца, оно што сам реко.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: ОК, да ли је, да ли се сећа да ли се о неким ванредним догађајима, односно о радњама припадника аутопатроле воде било какве белешке и где?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, нормално патрола кад крене на смену она добије налог и све што се одради нормално се ставља на полеђини налога и вођа патроле увек доставља где треба тамо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте некад у току обављања службе у тој аутопатроли пронашао или предао или обавестио претпостављене о проналаску неког возила непознатог власника?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, искрено у току рада тих дана и бомбардовања наилазили смо на разно-разне радње и догађаје. Ја сам имо прилике да возила нађена поред пута напуштена или без акумулатора, без горива, а поступајући по службеној дужности мени је дужност била као полицајцу обавеза да то возило дотерам или да одшлепам или да упалим да дотерам, предам дежурној служби уз службеној белешци и да се то заведе у ДД.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се неког конкретног догађаја или више догађаја тим поводом сећате?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, сећам се ја, не знам тачно датума, опет не могу да тврдим, али знам да сам један «Мерцедес» не знам тачно боје, да ли црвене, зелене, нашо исто на том путу, мислим да је пут за Ораховац, тако поред пута, без акумулатора исто предао дежурној служби, такође у центру града кад је запаљена једна радња, ја мислим да

је то била радња тепиха, не знам шта још, ту су били и једно возило «Застава 128» је горела, ту је био и један «Кадет 13» мислим тако црвене боје без горива, све је било у њему, напуштено возило, измако сам возило да не дође ватра до њега, касније сам то возило уз службену белешку предао, предао дежурној служби и где стоји службена белешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, молим Вас, сврха постављања питања тог типа, само мало, молим Вас, која је сврха постављања сад ових питања везано за возила?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У књизи дневних догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: За дан, мислим да је 02. април и 05. април евидентирани су службене белешке и радња предаје тих возила са регистарским таблицама, мој предлог ће бити иза овога да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 02. април., 02. април кажете, а ми расправљамо о догађају 26. марта. Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако ћете саслушати ово што сте ме питали ја ћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мој предлог ће бити да се од МУП-а Србије Службе за регистрацију возила, дакле тог централног регистра возила, прибаве подаци о тим возилима јер имамо регистрације и да се прибаве подаци о власницима, с обзиром да сам ја до тог податка успео доћи за сат времена, ја сам убеђен да ће и ово Веће доћи али наравно ја имам усмени податак, али нама је врло интересантно, односно сматрам да ће бити врло интересантно да такве податке добијемо у спис у писменом облику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Бранилац оптуженог Нишавића адвокат Лековић. Да ли сте некоме пријавили ове претње или понуде кад су покушали очигледно да Вас подмите, да Вам дају новац?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Што се тиче претње схватао сам их јако озбиљно, нисам их пријављивао јер сам схватио да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Због страха, због озбиљности?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Због страха.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро, добро.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А што се тиче подмиђивања то сам ја и одма овде на сведочење Милована Нишавића њему предочио да његов прљав новац ми не треба и да држи руке даље од моје породице.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте се поверили некоме да Вам неко прети, да сте угрожени ако нисте већ смели да пријавите, да ли сте се својим најближима поверили и коме сте се поверили, кад, шта, како?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Па, искрено да ти кажем нисам се поверио, мада ме је супруга питала једном кад сам баш био то 2005. године био сам видно узнемирен јер смо били у граду, трговали смо нешто ту малтене у кинеску четврт где је најјефтиније, ту на паркингу, она ме је питала шта је с тобом, шта ти је, нешто си чудно, реко сам да није битно и нисам хтео да причам о томе али је ипак супруга приметила, а 2001. ја могу рећи ја сам и због тога телефон број мобилни променио, јер тад није било фиксни, нисам имао у село, касније смо увели фиксни. Супруга је једном кад сам дошао са терена са КЗБ-а рекла да је неко звао, да је представљао се овде ДБ, Црни, Гаги, не знам како, и да сам ја на тај дисплеју видео тај број и покушао да зовем, звао сам, распитивао сам се, људи су ми спуштали слушалицу и тако да су ми ипак и телефоном, али ја толико нисам обраћо пажњу и нисам схватио то толко озбиљно све док ми није лично у два наврата прилазили, два различита непозната лица.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро. Помињали сте да сте видели Нишавића како прилази једном лешу и гура га ногом, у том тренутку кад сте то уочили где сте се Ви налазили? Можете ли нешто мало ближе да кажете?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја кад сам видео Нишавића, ја сам се налазио у возилу и видео сам Нишавића поред леша како десном ногом малтене гура лице беспомоћно, не могу ја да утврдим.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Мушко лице, женско, младо, старо?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мушко лице, мушко, средњих година, не могу да тврдим да је то лице било мртво јер нисам констатово смрт ни ништа, лице је беспомоћно лежало на земљу где је Мишко ногом једном гурао и нешто објашњавао овом поред себе у зеленој маскирној униформи.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Рекли сте да је био наоружан «хеклером».

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Где је држао «хеклер» док је то чинио?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја мислим да је «хеклер» колко се ја сећам да га је имао око врата с неким ременком, не знам тачно.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Где су му биле руке, на «хеклеру» или у џеповима или како?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, детаље не могу, знам да сам видео оружје, сад да ли је држао у руке или уперо у неког, али оружје је било присутно поред њега.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Поменули сте да је рекао Тановићу да провери куће иза и да потом дођу до општине, кад је то рекао?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нисам рекао да провери куће иза.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Него? Онда ја нисам добро разумео, хоћете да поновите како сте рекли?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам реко да је он реко да ли је све готово иза, има ли још ко да је осто тамо, Тановић му је реко има ови твоји су остали, а то што сте Ви сад рекли, нисам ја тако рекао.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро, и кад је то казао, пре него што је гурао?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: После тога.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: После.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад је Тановић изашо иза те беле куће са двојцом мараме.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А где сте Ви тада били?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам био одма ту поред возила на једно два метра – три, где се малтене као пут неки види и видела се једна кућа иза те беле куће велике, још једна се кућа видела, тамо по дубини, и ту сам и уочио ту путу испред те куће неке у униформи полицијским и оно са брадом.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја сам Вас разумео да сте Ви возили возило, да сте дужили возило и да сте имали стриктно упутство да се не напушта возило, да не излазите из возила, зашто сте тада излазили из возила?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам изашао и стао поред возила.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Зашто?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, ето ту ми је.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ако већ нисте у акцији, ако Вам није рекао Тановић изађи из возила, зашто сте изашли?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тановић није ми рекао да ја изађем из возила, али свако моје стајање је безбедније је кад изађеш и станеш одмах поред возила но у возилу, за не дај боже.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Значи због безбедности.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Из возила се не може дејствовати ако ти је угрожен живот него само поред возила, да би се.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Све то тада што сте видели, је ли то Вама изгледало страшно, грозно?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, искрено да ти кажем.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Искрено Вас питам, овако људски.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Искрено ни мало ми није било пријатно кад сам видео да неко лежи на земљу, а не знајући шта се пре тога одиграло и како, само кад видиш неко лежи на земљу, неко с неким комуницира, ради, причају, мени је то било шокантно с обзиром на ратно стање то је било баш мало непријатно, не мало, мало више непријатно кад видиш да неко лежи.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да, верујем. Мораћу још да Вас питам ово питање и завршићу, одговорите ми ако Вам није непријатно, ипак сте после свега овога отишли на ручак.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Па Вас питам како сте могли да идете на ручак?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На ручак? Нисам ја имао намеру да одем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, да ли има смисла да се противим овом питању или ћете Ви то да зауставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја схватам да сте хтели због његовог осећања пошто је све то видео, како је ето могао да оде на ручак.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Због његовог осећања, због свега, он је коментарисао како се осећао сведок «А», сведоку «А» је било тешко и тако даље од свега тога.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: С обзиром да сам схватио кад ми је Тановић реко руком да идем да сам завршим то, тај ручак, ја сам схватио обавезу да ја морам да одем по ту храну за дежурну службу и за ове који су на обезбеђењу, а кад сам већ ту чекајући да то спреме ја сам искрено да ти кажем узео пар залогаја у то чекање док они спреме сендвиче и сачеко и отишо, узео те сендвиче и вратио се назад.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: И још једно питање, неко Вам је рекосте давао сугестију да ћутите и то од кад је покренут поступак, ко Вам је давао такве сугестије?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, ја сам то реко и одговорио сам на првом саслушању.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Разумео сам да се браните ћутањем, али даље.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, касније ми је речено да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, ја заиста морам да интервенишем, заиста морам да интервенишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је, објаснио је.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ко Вам је давао сугестије да ћутите, јер ја хоћу да предложим то лице за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је друго нешто, али немојте понављати.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Молим Вас да кажете именом и презименом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ко Вам је сугерирао да ћутите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Онда да ја сад и такође јавно сугеришем да не одговори на ово питање, однос између њега и било кога у таквој ситуацији је тајна и молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека каже оптужени, а не Ви.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: ОК, онда му ја сад сугеришем, а он нек ме послуша.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Колега, нема потребе да дижемо тензију, не пада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да кажете ко Вам је сугерисао? И ако не можете зашто?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, ја не бих да кажем, али сугерисано ми је да на првом саслушању да се браним ћутањем, а касније, да о догађају не знам ништа и да нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је његово. Да ли има још питања браниоци? Нема више. Изволите опт. Нишавић.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Пре него што поставим питање желим да кажем да све што је реко Чукарић овде је неистина и лаж. Његова лаж је највероватније због тога што сам ја открио 2001. да је он извршио кривичних дела убиства и да сам желео нешто да сакријем и да сам желео да њега убедим да не, ја сигурно то не би објавио његово име, него би послао раније код њега да нико не прича ништа, него сам децидивно за њега навео ко ми је реко и како је извршено кривично дело. Све његове лажи почевши од, овај, куће и наводно да ме је видо, значи ја тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли имате Ви питања?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите, ако немате ја бих суочење, донела бих решење о суочењу.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, то обавезно суочење, да, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања прво.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Овај, када, како си, откуд ти знаш да сам ја имао ту приватну војску која је извршавала та кривична дела како ти кажеш?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ја сам овде реко да ми је то Тановић реко.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Покојни.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да су то твоји људи и да спавају у хотел «Бос» и да си за њих ти главан и командант овај како га називо доктор.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Знаш ти ко је доктор Бобан лепо, јер си, немогуће да Бобана не знаш, него.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ја Бобана сам чуо овде.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Чукарићу Слађане.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Кажи.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли си ти био некад у хотелу «Бос»?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Нисам био, пролазио сам поред њега.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли ти је неко жив тебе овде у овој Србији реко нешто осим покојних људи?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Е овако, код тог хотела «Бос», мало ћу опширније да одговорим.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Одговори ми прво на питања ова, а после можеш да причаш.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Па, реко си за хотел «Бос» да ти одговорим.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да, да ли си.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Па, саслушај ме, овако Мишко Нишавићу, ти овде говориш да није била мисија ОЕБС доле у твој хотел.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, није била.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ајде реци овом суду ко је Нову годину славио у твој хотел «Бос».

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, мисија «Кејдом».

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: А ОЕБС?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Они су имали госте, ко је долазио, из целог Косова су долазили гости, али власник је био «Кејдом» и домаћин је био командант «Кејдома» у хотелу «Бос» за Нову годину, добро си реко то јер Кандићка не тврди да они уопште нису били тад за Нову годину. Значи за нову годину су били, добро си ме подсетио, за Нову

годину су били, дочек Нове године «Кејдом» је организовао и набавка је била из америчке базе у Скопљу у Македонији донета роба и спремана у хотелу «Бос».

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ја колко знам.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па, не знаш ништа Чукарићу, је л' правиш, судија, ја после тога желим да се суочимо са још, да дође ту и Мики Петковић јел' изјаве које су дали овде и овај сведок «А» и Ђорђевић Новица и Агрон Бериша и Бардуљ Бериша и сви остали други су рекли лепо и поред пицерије све тебе свуда налазе, све да ти извршиоц, а нигде да си возио колима, нико тебе није видео да си возио са том возилом како кажеш ти, ја знам да ти хоћеш да се браниш тиме да покушаваш нешто, да овај, али је то, то је глупо таква одбрана јер неистином не можеш ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то питање или примедба на његов исказ?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Примедба на његов исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедба, добро.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи то је примедба, ја знам да си ти променио адвоката и да ти сада адвокат сугерише да се браниш на овакав начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, Ви сада коментаришете оптуженовог адвоката.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја нећу да улазим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, него питање, конкретно везано за ове догађаје.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па, немам шта да га питам. Ко ти је, још нешто.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Хајде закуни се пред овим судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, не можете тако.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Кад ми ниси нудио новац.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја? Могу имам троје деце и унуку да никад у животу теби нисам нудио новац.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: И ко је био присутан кад си ми нудио новац у притворској. Ма ајде бре.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никад, нађи ко ти је нудио новац, тебе неко да нуди новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање, следеће питање оптужени.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па, не могу сад, може суочење, јер нема шта, он по моме ништа није рекао истинито, значи ни једну једину реч.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Само моменат, пре суочења госпођо председавајућа. Он је поменуо нека имена Агрона и.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, Агрон Бериша, Бардуљ Бериша.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Е сад овако ћу да ти ја кажем, по повратку једног суђења 2007. године, кад смо ишли у ЦЗ уза степенице.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ко ме си ти реко од оптужених, лепо сам те чуо иза, да си дао стан и пуно тога у Сува Реку да Бардуљ и Агрон неће доћи да сведоче и да иде све по плану, а чак шта више и Шурета неће да дође и да је.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Лажеш колико си тежак.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Закуни се у децу, ја ћу се заклети у трој деце овде.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја имам троје деце и могу закунем.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ајде бре, срам те било.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја те људе нисам ни видо, ни видо, а да могу да продам ја бих продо, а ја нисам продо ништа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Зато си поклонио. Поклонио си.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Молим вас, молим вас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се СУОЧЕЊЕ између опт. Нишавић Милорада и опт. Чукарић Слађана на спорне околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, окрените се један према другоме. Ви кажете да сте у то време били у Призрену, да ништа Вам то није познато, да тад нисте имали прилике ништа да видите, Нишавић је ли тако?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте данас шта је рекао Чукарић.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Чукарић лаже, брани се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте, испричајте, молим Вас, гледајте у њега.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи лажеш, браниш се, хоћеш да покушаш да обориш Ђорђевићу изјаву који те је видео кад си убио овог притвореника, то је он изјавио, значи ја не знам, нисам био и не могу да тврдим да сам те видео, значи не могу, руку на срце да кажем, нити сам видео да си био тамо, ја кажем само што су овде 120 сведока изјавили и 30 изјава које имамо, значи 150 људи сведочи ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, испричајте Ви њему где сте Ви били.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи ја сам био тог дана у Призрену, тог дана нисам ни био, да сам био ту и да сам те видео ја бих те први још пријавио, значи нити сам био тог дана ту, тебе су звали сви «Јајце» и знали су те као «Јајце» и сви сведоци су овде потврдили за «Јајце», значи тог дана да ли си убио не знам, не могу да кажем, да ли си био ја те нисам видео, али ја тог дана нисам био тамо и немој да лажеш овај суд, јер овај суд не можеш ти да превариш својом лажом и немој да лажеш да ти је неко претио од мене и моје породице. Јер ја немам ни један једини динар, нити могу некога да платим, нити имам кога да уцењујем, нити радим у служби, а да радим у служби, да је стала служба иза мене ја не би био овде оптужен. За оног дана кад сам ја приведен, мене су тог тренутка кад су тебе проводили кроз ходник, мене два довели из Крагујевца и ту смо се мимоишли, ја сам отишо десно у канцеларију код УБПОК-а и дали ми одма решење, ти си отишо горе.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јеси се поздравио са њима?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесам, јер ја нисам.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А јел' се знаш с њима?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: С ким?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па с њима?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ма, то је довели ме два полицајца из Крагујевца.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Чекај, кад се с неким поздравиш значи се познајеш.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Стани, ја из Крагујевца ме довели два.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мишко, дозволи да и ја нешто кажем.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само да завршим ја, значи мене кад су довели нити су ми рекли зашто ме доводе у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему ви говорите, дајте ове спорне околности, значи чули сте да тог дана није био ту.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам био ту.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Могу ја да кажем нешто? Да ли могу да добијем реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да одговорите на ово.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Саслушао сам га пажљиво.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Кад се с неким поздрављаш сигурно си сарађивао са њим, ти си у стању Мишко са црним ђаволом да сарађујеш да би себе опрао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу окрените се према микрофону, приђите ближе.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није тачно и немој да лажеш.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Не, хоћу у очи да му кажем.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ма немој да лажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте му, сад реците.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Саслушај ме Мишко, у стању си да са црним ђаволом да сарађујеш да би себе и своју прљавштину опрао. Могу да се закунем да сам те видео тога дана и да си био ту и да си ти руководио томе и да си наређивао.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ко ме наређиво?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Наређивао Тановићу и овим твојима.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па, како ја теби да наређујем.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Мени ниси лично али си Тановићу.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па, како Тановићу, како Тановићу да наређујем?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Мене ниси ни познаво, ја сам тебе видео.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па, како Тановићу да наређујем.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Саслушај ме, ја сам те пажљиво слушо, слушао сам пажљиво.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Слушај, немој да лажеш.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: То си реко.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Немој да лажеш, ево сад ће да Мики устане да дође и да каже.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ма нема везе ко ће да устане.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па, да, нема шта самном ти.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: То што причаш ти.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Бајку за децу малу.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да ниси, па је л' те мајка, бре, овде рекла да си јој побио породицу.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ма немој да лажеш бре. Покушаваш са.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овде смо сви чули.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Покушаваш са, са изјавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Завршено суочење. Молим вас вратите се на место.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хоћу да ти, само још ово да кажем.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Је ли може само још нешто.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, госпођо председавајућа, ово што си сад мало пре реко.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да дође и Мики овде трећи који је био ту, је ли може? Да се суочимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта? Због чега?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да се суочимо, да видимо ко лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: На околности ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Моменат судија, нисам завршио, ово што си мало пре реко.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: О сведоку «А», сведоку Ђорђевић Новици.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То су све твоје ремек дело.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, моје су ремек дело, зато су они у оптужницу, овај, како је написана.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јер ти је овде Зоран Петковић реко прошли пут у својој кући си се састављао са Циганима и договарао.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Који Зоран Петковић?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ево на транскрипту ћемо да проверимо.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Дај да видимо Зорана Петковића бре. Немој да лажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место, вратите се на место Нишавићу, можете.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Са црним ђаволом си се састављао бре. Како бре те није срамота да обмањујеш људе. Немаш паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога? Хајде поставите питање. Само да констатујемо.

Констатује се да је свако остао при свом исказу.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ћути бре лажову један.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Још ово бих рекао судија из срца хоћу да кажем. Оно што је Харадинај за Србе на Косову, Мишко Нишавић је за Шиптаре у Сува Реку.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хајде бре, цукело једна, немој да причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим Вас немојте се тако. Изволите питање за Нишавића.

НАТАША КАНДИЋ: Само да нам каже, поменуо је неко име за овог доктора у зеленој маскирној униформи, па да нам каже, ја нисам добро чула, не знам јесте Ви? Сад сте, мало пре сте поменули.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Доктор Бобан, па Бобан сам поменуо.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, не, овог доктора о ком он говори.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Бобан, па доктор Бобан помиње се испред пицерије стално, је ли тако.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Он се стално.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли Ви знали, овај, Бобана Вуксановића?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Не. Ја сам само чуо за команданта и да је доктор, а кад је његово име.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Какав командант, Бобан доктор.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Његово име помињано овде на процесу и да је неки посланик и председник општине, шта сам све чуо.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ништа ти.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Али ја тог дана сам чуо да је командант и да је доктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А не знате ко је то?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Не. Два пута сам га видео по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете се вратити.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Срећа што сви виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питање од оптужених да постави оптуженом Чукарићу? Нема више питања. Да ли Ви још имате нешто да изјавите? То је Ваш предлог, а то је питање да ли ћемо одлучити. Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Имам судија. Не могу ово да схватим да човек може ићи од крајности да овако нешто овде дође и да тражи суочење, па то је апсурдно. Ја сам мало пре реко и стојим иза тога, с обзиром да сам живео на Косово и на неки начин сагледаво ситуацију како су страдали и Срби и Албанци и што ми Срби кукамо за

Харадинаја, ја верујем да у Сува Реку кукају за Мишко Нишавићем, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо, можете сести. Направићемо паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

НАСТАВЉЕНО у 12,25 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Поштовани суде, ја предлажем да се обави данас суочење између оптуженог Петковић Мирослава, обзиром на садржину његове изнете одбране и оптуженог Чукарића обзиром на данашњу измену и чињеницу да помиње у више наврата Петковића, па сматрам да би за ово веће и за све нас било корисно да се обави једно такво суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада да ли ћемо у форми суочења, ево позваћемо Петковић Мирослава па да видимо тачно на које околности Ви предлагете, тачно на које околности.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: На све околности где год је поменуо Чукарић Петковића, овај, ја бих волео на те околности да се Петковић изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адвокат Петронијевић је одсутан, је ли тако? Неће се више враћати?

Констатује се да је бранилац опт. Митровић Радослава адв. Горан Петронијевић у паузи суђења напустио претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Присутан је значи и Палибрк Драган. Господине Петковићу чули сте.

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте поновљену, односно допуњену одбрану опт. Чукарића, чули сте у ком контексту он све Вас спомињао, је ли Ви имате нешто да прокоментаришете везано за те његове наводе?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Па, госпођо председавајућа ја сам пред овим судским Већем дао моју изјаву, ја у потпуности стојим иза те изјаве и немам шта да додам ни да изменим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово сад што сте чули?

ОПТ. МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чукарић је давао одбрану, сада коју је допунио коју је дао, он је дао на тај начин на који је дао, ако он сматра да је то истинито нека то тако буде, на Вама је да процените да ли је то тачно или није тачно. Ја сам прошли пут на ваше питање да ли сам ја видео Нишавића, ја сам рекао без обзира колико ја окривљујем Нишавића што је написао онакву службену белешку у којој је написао оно што је написао и за коју сматрам да је то лажна изјава и неистинита, али ја у ни једном моменту нисам Нишавића тог дана видео на терену. Ја сам поменуо људе који су били на терену заједно са сведоком А цело време смо били заједно, значи сматрам да су нам изјаве подударне у великој мери, тог дана Нишавића ја ни у једном моменту нисам видео, да ли га је ко видео или није, то не знам, ја сам видео двојицу припадника који су били у кожним јакнама, који су били у Занатском центру, и двојицу или тројицу у маскриним, добро, то су, са марамама на глави, који су исто били у Занатском центру, ликове јако добро памтим, имена се не сећам али ликове памтим, мого би да препознам људе али то је опет давно, колко толко, то почело полако и да бледи, али Нишавића нисам ни у једном моменту видео. немам намеру да оптужујем невиног човека, ко га је видео тај нека каже, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули сте да је овде оптужени Чукарић рекао у једном моменту да је Нишавић рекао Тановићу да ове лешеве носи их иза куће и све запалите и дођите код општине, а ви сте били уплашени и са чуђењем сте гледали Тановића и ову двојицу.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Госпођо председавајућа, ја сам реко да немам шта да додам у оној мојој изјави, ја сам цело време био са Тановићем. Тановић није примао од цивилних лица наредбе, поред Тановића и поред нас никог другог ја нисам видео, покојни Тановић нас је позвао кад је кренула акција ми смо кренули, ту је било пуно припадника али мени непознатих јединица, акција је кренула, ја Нишавића нисам видео, и не знам да ли је могао да нареди или шта је. Ако га је видео Чукарић то је његово мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, оптужени Чукарићу, хоћете прићи молим вас овде.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између оптуженог Петковић Мирослава и оптуженог Чукарић Слађана на спорне околности.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можемо да ради транскрипта констатујемо на које околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, управо сад на ове што сам ја предочила, дакле.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Окривљени Петковић говори да није видео да он није видео одређено лице, овај каже да је видео, да ли је, шта ће се они суочавати ко је кога видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, зато што је оптужени Чукарић управо прокоментарисао да је био преплашен, да је био узбуђен када је све то видео, значи молим вас окрените се и поновите ту ситуацију јел то тако било, јесте ли видели Нишавића који је рекао Тановићу да носи иза куће и да запали ове лешеве, и у том моменту ви баш видите Петковића како је уплашен, узнемирен.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да будем прецизан госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад је Нишавић то говорио Тановићу, после тога је Мики Петковић наишао и видно уплашен и гледао је у Тановића и у овог и уплашен, поред њих је ту био. Док је Нишавић са овим зеленим у маскирним униформама напуштао и одлази у правцу аутобуске станице. А Петковић да је видно уплашен био и да је са чуђењем гледао у ту двојицу и у Тановића, и шта је он тамо видео иза куће ја не знам, то он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, па реците му.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И он је рекао у свом исказу, а да је био уплашен и преплашен човек, малтене у њих двоје гледа.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чукарићу, цела ситуација је била јако тешка, напорна, знаш да се пуцало са свију страна на нас, да сам нешто био преплашен нисам, под оружјем у руци можда сам тако деловао, пуцали су на нас, није било пријатно видети све оно што се дешавало.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја нисам видео ко је пуцао на вас и ко.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Али то што си реко ти сада да си видео Нишавића, то је твоје право да се браниш на тај начин, ја га нисам видео, у ни једном моменту, видео сам кажем ону двојицу који су били у кожним јакнама, које је и Новица потврдио да је видео, међу њима Нишавића би лако препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, ову ситуацију да вас је Тановић повукао за руку и да сте кренули, да сте пошли тамо где је била акција?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, то је на самом почетку кад смо оно дошли госпођо председавајућа, Тановић је повукао и каже акција је у току крећи, ја сам мислио према станици, кренули смо, значи са оружјем у руци кренули смо преко пута станице, ту је већ био велики број полицајаца тих исто у тим маскирним униформама, као што сам рекао тада кад сам давао изјаву, пуцало се на све стране, ја и заштићени сведок «А» значи било смо и иза тих кућа и код Занатског центра, и код аутобуске станице. Значи целим путем смо заједно се кретали. Шта је видео заштићени сведок у принципу видео сам и ја, то је 95% отприлике су нам подударне изјаве које смо дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте ви возили ову храну и, ово кад сте ишли на пунктове?

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Храну тог јутра смо возили, био је са мном заштићени сведок, Чукарић и Тановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, значи и то је околност на коју треба да се суочите, реците му.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мики, сад ћу да објасним. Ја ћу да кажем овако, Мики врло добро знаш кад смо требали да кренемо није било места и да си се сам малтене поред хране и воде угурао некако и да је Тановић рекао сведоку «А» нема где да стане.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Чуки да ниси ти побркао дане. Јер ти знаш да ја, кад смо и нападнути зољом да ја увек седим с леве стране врата, да су ми увек врата полуотворена да би могло да дејствујем кад пуцају на нас, значи код тог дана.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е, моменат.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја нисам дозвољавао ишта испред мене да буде, само су ствари биле иза мене.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кад си нападнут зољом ја нисам био присутан с тобом.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Да, а ја сам увек на левој страни, седим иза возача због.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не знам где си седео кад си нападнут зољом, ја знам да сам дошо по тебе да вас извучем кад сте нападнути зољом, а шта је било то не знам, а лепо знам кад смо храну да није било места за све нас и да си само сео с краја и делили смо храну, не знам ко је.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ми смо четворица ишли.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја знам да је то Тановић рекао и сведок «А».

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Неша Јовановић је требао да дође са нама, није пошао са нама, а четворица смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сачекајте, реците довршите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не желим да комуницирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Сачекајте.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Неша Јовановић је требао да пође са нама, међутим било је много робе, много хране, Неша је остао у станици, нас четворица смо.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па ако је Неша остао онда је остао сведок «А».

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Не, остали смо, четворица смо били, двоје напред, двоје позади.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја знам да није било места, знам шта сам возио и где сам ишо и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Да ли ви имате неки предлог још.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Толко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности да се суоче или су суочени на све ове околности.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Немам других предлога везаних за ово суочење, али имам предлог да се суочи оптужени Петковић други овај, Зоран са Чукарићем на околности везаних за бензинску пумпу, и ту им се искази разликују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта за бензинску пумпу? Шта конкретно.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Па у данас допуњеној изјави Чукарић тврди да нема никаквих сазнања о Јашару Бериши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А Петковић Зоран колико се ја сећам изјашњавао се о догађају везаном за Јашара Беришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је само рекао да га је заменио, да је дошао на пумпу, не знам да ли тог дана или следећег дана, да је дошао на бензинску пумпу, не знам на које би се околности суочили.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ништа, онда повлачим предлог.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само ја бих замолио Микија, он се можда боље сећа кад сам ја твог брата Зорана упознао, дал на бензинску пумпу или код њега кад смо.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја мислим, сећања бледе, али био си код мене на доручку, смо доручковали, цела екипа смо били наша ауто патрола, и ту си био упознао си брата. То је било после гађања кад си учествовао у нашем спасавању, кад су нас гађали.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тад сам ја Зорана упознао захваљујући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете сести.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Иначе нисам ја Зорана Петковића имао прилике да упознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, можете да се вратите на место. Не, нема шта да питате сад Петковић Зорана.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хтео сам само да питам Микија, када испред куће, да ли је био Чукарић пешака или је био са возилом. Он овде стално помиње да је ишао неким возилом блиндираним, да је шетао, да је ишао том. А Мики каже другачије у његовој изјави, да је он био ту на лицу места пешака, да је учествовао, где, како, шта био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим ту колизију ја никако.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мишко ти знаш где сам био и видели смо се, у четири ока смо се гледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим колизију јер Петковић Мирослав је говорио о томе да је он ишао према белој кући, дакле није спомињао да је био у возилу.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, јесте, али он је, Чукарић каже да је био у возилу, а Мики је говорио да он није био возилом него да је био пешака и да је учествовао у обезбеђењу објеката и да је ушао у кућу.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам, Мики је рекао да је ишао пешке и да је био иза куће, тако да није могао да види да ли је Чукарић ишао превозом или пешке, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу вратите се на место.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Председнице само једну реч ако може. Није проблем где је био Мики, него питање где је био Чукарић, јел ако је

Мики каже да је био са друге стране куће, не може и у возило да буде, не може да буде у возилу, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршили смо ми са тим, и било је и суочење и свега.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се вратите, вратите се и ви.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Госпођо председавајућа, ја бих желео ако треба и на карту да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, можете сести.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Објашњавам ако му је, да би Нишавић схватио где је био. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведоке Ђорђевић Новицу и Милојевић Небојшу. Новица Ђорђевић? Ви сте Цветковић Благоје? Немојте сада, позваћемо вас касније мало, вратите се ви у просторију за сведоке. Милојевић јел тако? Изволите. Станите овде молим вас.

Констатује се да су приступили и сведоци Ђорђевић Новица и Милојевић Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђорђевићу, господине Милојевићу, и даље важе она упозорења да сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти или пак кривичном гоњењу.

Дакле, ово је, зашто сте ви позвани данас, само да би се извршило суочење између вас двојице, обзиром да сте казивали другачије, тако да на те спорне околности ко је био на звонику, шта је све видео са звоника, ја бих молила да се погледате и да испричате ево. Новица Ђорђевић, ви кажете да сте отишли још 25.,

СВЕДОК МИЛОЈЕВИЋ НЕБОЈША: Да се окренем, или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, окрените се један према другоме.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између сведока Новице Ђорђевића и Милојевић Небојше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, везано за звоник, ви сте нам испричали све како је и шта било, да сте отишли, да вас је, колико се сећате помоћник командира одредио да идете на звоник, да сте на звонику били са Милојевић Небојшом, са Фатић Милованом, да сте отишли још 25., дакле одмах након што је објављено бомбардовање сутрадан 25.марта, да сте провели тај цео дан и целу ту ноћ, да се ништа значајно није дешавало, али 26., негде око 8 и 9, јел тако, били сте и даље на звонику, Милојевић Небојша је отишао у станицу да донесе сендвиче.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да вам је тада рекао да ће неко лице бити.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Изведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изведено из станице?

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић Небојша је рекао да је то чиста лаж, да то уопште није тачно и да то тако није било. Молим вас, испричајте један другоме, изволите Ђорђевићу.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Кад смо билио заједно на звонику.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Кад смо били заједно, јесмо ли били, јеси ишо да узмеш сендвич?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: А ко је ишо?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Јеси био ту кад се десила пуцњава на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Како те није срамота Небојша?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Тебе треба да је срамота.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Мене.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Јао Небојша, Небојша Милојевићу.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Чисте измишљотине и лажи.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Е мој Милојевићу.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Шта Милојевићу, шта је било.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Како те није срамота.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па није ме срамота јер не лажем, тебе треба да је срамота.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Ајде укуни се, укуни се да ниси био са мном, укуни се да ниси био са мном.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Кунем се.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: У шта се у кунеш.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: У шта год хоћеш.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: У шта год хоћеш.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Јер може судија на детектор лажи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Новица Ђорђевић је рекао чак и описао ситуацију када је почела пуцњава да сте ви.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Заједно смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чучнули.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Да, доле, да би, јер су меци пролазили изнад нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите реците.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, чули сте.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Није истина, лаж, то сам и прошли пут рекао и сада.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Свака ти част Небојша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто би лагао, зашто.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви у неком сукобу или?

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Не.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Нисмо били, и тада сам реко да нисмо у сукобу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима са сведоком?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Али у неким добрим односима, нисмо били нешто екстра, али тада сам рекао да је или у питању новац или га неко присилио, ја стварно не знам, али.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: То је срамота Небојша, срамота.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Тебе треба да буде срамота.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Мене срамота.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Ја то измишљам, а.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Е мој Милојевићу, мој Милојевићу, то није лепо.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Мој Ђорђевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић је рекао.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: То није лепо са твоје стране.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је отишао на звоник, међутим Милојевић каже да је он дошао на звоник негде поподне, поподне 26., негде од један, два сата можда до четири.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам рекао да не знам тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пардон, од четири, од четири па надаље.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Није истина, били смо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. И рекао да је дошао самоиницијативно, да је то било његово, плашио се бомбардовања и мислио је да је безбеднији на звонику цркве.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, а после тога је побего кући кад је завршила пуцњава. Прво је Милован, јер Милован, Мишко Фатић је више.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Ја њега ту нисам видео.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Свака ти част.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Значи ето и то је исто лаж.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Немам шта да кажем. То је срамота с твоје стране.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Не, срамота је за тебе, и немој ти мене овде да учиш шта је срамота шта није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је свако остао при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ићи.

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Јел имате трошкове господине Ђорђевићу?

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите трошкове превоза јел тако?

СВЕДОК НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ: Нормално.

Сведок Новица Ђорђевић тражи путне трошкове, у износу од 2.000,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, ви долазите из Лепосавића, јел тражите путну карту?

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Па тражим, ја сам се чуо и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Милојевић Небојша тражи трошкове у висини повратне путне карте у износу од 2.500,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 2.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете ићи. Ја бих вас молила да позовете сведока Цветковић Благоја.

СВЕДОК НЕБОЈША МИЛОЈЕВИЋ: Јел могу и ја да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Добар дан господине Цветковићу.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Благоје Цветковић, отац Димитрије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Димитрија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: У Сувој Реци, 05.априла 1952.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: У Ваљеву, Шабачки пут 27.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Молерофарбар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству овде са окривљенима. Јел знате коме овде судимо?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па мени је писало у позиву Митровић Р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Нисам у сродству, не, не, са никим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким нисте ни у сродству?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Са никим нисам у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади са неким од њих?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Нисам, сигурно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок упозорен, опоменут, заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе, или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. То вам је јасно, јел тако.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас молила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину, и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Цветковићу, ви знате зашто смо вас позвали, јел тако?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује нас везано за случај Сува Река, за страдање велике породице, страдање породице Бериша, да ли вам је ишта познато у вези њиховог страдања и ако вам је познато испричајте нам све о чему знате.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па познато је више од штампе но овако лично, јер ја сам позват у тај резервни састав полиције, међутим био сам у фирму радио, у служби обезбеђења, и оног дана кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој фирми.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Балкан белт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Оног дана кад сам позват, ја сам задужио цистерну ватрогасну, пошто сам управо и тај посао обављао у фирми, и био сам друга смена, да напоменем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад, о ком дану говорите?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: То је '98., било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, овај.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: 23.јуна '98., хтео сам ја да повежем причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, изволите.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: И са том цистерном ишао, цистерна са водом је била за пиће и за умивање или туширање. Још један колега био из Крушевца, међутим ја сам ишо са њима, са резервни састав и полиција Крушевца, Прокупља, Куршумлије и мислим Лебане. И са њима сам ишао доста по терену општине Сува Река, по селима, шумама, брдима и тако даље и, јесте долазио сам и у Сувој Реци кад се некако релативно смирило стање, по селима и тамо, али то је било касно, немам појма ни ја сад по датумима стварно, немам представу. Био сам и у Сувој Реци на неким обезбеђењима и тако, али и даље са цистерном, и ако се њима остане у Сувој Реци нисам спавао и кући. Нисам спавао у стану но у цистерни или па тамо где смо били а то обезбеђивање неких објеката, као амбуланта, дом културе, пошта и тако, нека периферија. То је већ био резервни састав војске. А иначе ви што питате мене, тај случај кажем вам само по штампи, и нисам баш, можда доле причало се шта ти ја знам, али нисам имао појма, а јесам ове Берише знао сам, иза тога стојим, јер сам као молер радио и код њих и нову кућу и стару, знао сам их апсолутно иза тога стојим. А кад су настрадали стварно не знам никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте нам за '98.годину, јел ви знате када је било бомбардовање, када је објављено бомбардовање?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Знам, како да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 24.марта '99.године.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Марта, марта да '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Намерно вам потенцирам тај датум ако можете да се оријентишете по том датуму, где сте ви били тада, дакле од објављивања бомбардовања на којој, шта су ваше биле обавезе и задаци?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па тада сам у резервни састав, е сад мислим мало раније да је било, сад по датумима стварно не знам, али мало раније у резервни састав војске, тадашње Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сам хтела да вас питам. Јер ми имамо овде један списак припадника територијалне одбране. И по том списку припадника територијалне одбране ви бисте били припадник од 25.марта '99., кад сте ви позвани и кад сте, од кад датира ваше сазнање да сте ви припадник територијалне одбране.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: При војсци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па можда мало раније прије 25.марта, можда мало раније, ја стварно по датумима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и које су ваше обавезе биле у то време? Дакле значи десило се нешто, отпочело је бомбардовање, да ли ви добијате конкретно нека задужења?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па јесте госпођо судија, сви смо добијали у оном воду који и ја сам припадао, имали смо неко задужење наводно за обезбеђивање града Сува Река. Били смо ван Суве Реке, та околна брда, шумице, и тако неке приватне куће иза тога стојим исто, нисмо имали где да спавамо, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам показати један дневни распоред рада за петак 26.март '99.године који се налази овде у нашем судском спису и ви ћете погледати па ако можете ето, чисто да се присетите. Овде стоји да сте тог дана, тог дана дакле 26.марта '99.године били одређени за обезбеђење зграде, и да је смена била од 7 до 19 часова. Па сад ово што мене интересује, ако сте ви били припадник територијалне одбране, како сте то ви добијали задужења при СУП-у, односно при станици полиције, да ли је вама то познато?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте овај распоред, дневни распоред. Погледајте прво прву страну. Јел знате зашто вас питам, питам вас ако можете да повежете по датумима.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да, ево, ево покушавам ја моје име и презиме да нађем па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите име и презиме.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Можда на другој страни је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На другој страни је, на првој страни је само назначено то дневни распоред.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Е сад видим. Не знам части ми ово, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, нисте упознати.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Ја написмено никада ништа нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад, реците молим вас како се то одвијало ваше обезбеђење, како, на који начин сте ви требали да обезбеђујете од почетка бомбардовања или зграде или било какве важне објекте у Сувој Реци?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па као што рекох при војсци, ми смо обезбеђивали два вода, нас ваљда 40, 50 колико смо били отприлике, били смо око Суве Реке, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не у граду Сува Река?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не, не, у граду не. По сменама у граду хранили се, у тој фирми у Балкан белту у кухињи, а да то је било тако, а ван центра, ван насеља ми смо били што се тиче нас резервиста војске, или тог резервног састава или како се то крсти већ, ми смо били ван Суве Реке, по брдима кажем вам и тако, Сува Река је специфична имало је са стране доста брда, у средини град, тај градић, и ови што смо били с леве стране кад се иде из Приштине, на пут Приштина-Призрен с леве стране од Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту било?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па шумице, е испод једног брдашца и те шуме било је шумско газдинство, те њихове канцеларије, шта ти ја знам, магацини и тако даље, управо и у њима смо помало и одмарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у униформи?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то униформа била?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: СМБ војна, војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наоружани?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви у то време '99.године, дакле кад је почело бомбардовање, где сте ви становали?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па реко вам да смо спавали како се сналазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, где је ваш стан био?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па јесте стан је био близу, али плашили смо се ради бомбардовања да дођемо кући, чак сам имао и троје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ја вас питам где вам је стан био у Сувој Реци?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: А, стан где је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: У центру Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У центру Суве Реке, где?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па релативно центар, до подрума вина и ракије, баш преко пута тог подрума, на приземљу био стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви познавали Јашара Беришу?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Јесам, јер кућа где ми била, ми смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се са њим догодило?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се са њим догодило тих дана?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па тих дана не знам, али касније чуо сам ко и сви што су чули да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је убио?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: А.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није коментарисао?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Никад нисам ни чуо, и дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се познавали Неџада Беришу?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Неџад, Неџад, да није то син од Веселја Берише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Јесам, реко сам вам да сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте их познавали?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да, сву децу, чак и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте ви први пут чули да је та породица настрадала, први пут кад сте чули?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па не знам, ми нисмо имали контакт, јесам ја долазио понекад и у стан, али нисмо имали контакт тако и са цивилима, не, не могу да се сетим, и стварно, а јесам чуо, али када, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте ви дошли у Суву Реку, пошто кажете да сте били задужени при војсци, при територијалној одбрани, да сте били ван Суве Реке, кад сте ви први пут дошли у Суву Реку након свих тих задужења?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Од 24.марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дуго се задржали по тим шумицама, где сте све то били?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па тамо смо и спавали, рекох вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам да сте и тамо спавали, али до када, кад сте дошли у Суву Реку, кад сте се вратили у свој стан?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: У свој стан прије но што смо се раселили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили, јел то био март, април, мај, да ли се сећате, ако се сећате наравно? Добро, вратили сте се у Суву Реку, да ли сте приметили нешто необично у Сувој Реци, да ли сте приметили неке паљевине, да ли сте имали прилике да видите да су неке куће запаљене?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па, тако пролазећи кроз град приметило се згаришта и чак и дима било и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, у ком делу града?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па кроз Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било вама необично?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било то необично, да ли сте питали некога, да ли сте коментарисали са неким?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је речено?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је речено том приликом откуд те паљевине, зашто су те куће запаљене, јел било неких коментара?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не знам како да коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у смислу да знате чија је кућа рецимо запаљена и зашто је запаљена?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па било је и српских кућа, било је и албанских кућа, било је и продавница српских, и српских фирми било је запаљено и кућа неких, не неких него доста и српских било је запаљено. Сад како је то, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали прилике да видите да се албанци исељавају из Суве Реке, из општине Сува Река, не мислим само на град, него уопште на тај, у том реону?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад ви први пут видите?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Јао, не знам, ја стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим, јер масовно је било, колоне су биле страшне, и из Суве Реке су ишли нормално, е сад како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су они одлазили, јел знате, јел имате сазнање због чега су те колоне стваране, због чега су одлазили?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па одакле знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа, ни о томе нисте причали?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па нико не зна ја зашто сам дошо у Ваљеву да живим. Ваљда је била то моја воља и ја сам дошо, ваљда од страха сад да се надовежем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Бобан Вуксановић?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Он је био изванредан човек, био је изванредан доктор, и био је командант града Сува Река, тада у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама ту био непосредно надређен?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама био непосредно надређен, ко је?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: При војсци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Јао, па ваљда онај начелник у, не могу да се сетим имена стварно госпођо који је био начелник у војном одсеку, или како се каже, главни који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали Ђорђевић Новицу, Манекен ко је?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Ђорђевић Новица, подсетили сте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Баш Ђорђевић Новица, да, он је био, па ваљда је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вас позвао да будете при ТО, ко је вас позвао, како је дошло до тога?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па ја мислим да је било то позивом, службено позивом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службено?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да, мислим да је било позив, ако, закључујем по томе јер у војној књижици убележено ми је од тог датума, наводно на рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када сам вас питала за Неџада, Неџад Бериша то је син Фаиков?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: А не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Неџад, па знам ја и њих, ја сам мислио за овог Веселовог сина, ја мислим да и он има једног сина Неџада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали Седата, Бујара?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Бујар, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бујара?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Како да нисам, реко сам вам да сам радио и стару кућу и нову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, јесте ли се интересовали шта се десило са њима?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па реко сам вам мало прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само касније тек кад сте.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Касније то чуло се и тако, пријатељи, тако причали, немогуће, ми смо били пријатељи, буквално, јер сам ја био страховито, и мене они поштовали и ја сам њих поштовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја разумем, ето управо зато што сте били пријатељи, вратили сте се, дакле нисте више били ван Суве Реке, дошли сте ту, не сећате се када сте дошли, да ли тад сте имали прилике да неког видите од пријатеља Бериша, да ли сте имали прилике па да разговарате, па да чујете било шта да се нешто коментарисало шта се десило са том породицом?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: У току рата никада нисам имао прилике да видим ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Морина Фазли?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Морина Фазлија, мислим да знам, он је из села Раштане, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рештане, јесте.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Знам, исто и код њега радио сам у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим коментарисали нешто?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Јесте, он је становао у мом улазу, ујак, не знам шта му дође тај човек, он је имао кућу и он је становао и пуно пута, ваљда посматрао и он кроз прозор, кад би дошо кући на

туширање, и били смо другови, школски другови, једна генерација били смо и радио сам у међувремену код њих доле две куће, као молер, и могу да кажем да смо постали неки пријатељи, дружили се и тако. И кад би приметιο да би ја дошо кући на туширање он би свратио тако, стојим иза тога, јесам помагао му, и цигарете и храну, уопште тако, имао ситну децу и тако, јесте, човек је човек, шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам предочити исказ Морина Фазлија. Он је овако рекао: «Касније отишао сам у стан испод мог на првом спрату и разговарао сам са Србином под именом Блажа...».

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Ја сам тај, надимак ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «...који ми је испричао да је цела породица Бериша и људи који су одрасли са њим убијени испред њега и да он није ништа могао да уради. Такође ми је рекао да ће сви остали бити побијени и да нас нико не може спасити. Блажа, резервни полицајац је био нећак Бобана Вуксановића».

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Није истина госпођо, сигурно. Стојим то и пред законом и пред Богом, није истина сигурно. А Бобан мени није рођак но школски друг и у комшилуку заједно смо од први до осми разред били у школи, а све те речи његове није истина. Ако је он ту слободно нек дође овде и нек ми каже у очи и у стању сам и да га пљунем да није истина. А јесам му помагао колико сам знао, колико сам умео и ја сам и причао, а прије тога је и он мени помагао нарочито кад је, он је имао фарму кока носилња и никад он мени није наплаћивао. Морам сад неке ситне детаље да причам, а те речи није истина сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово само ради исправке, није Ђорђевић Новица био командант ТО него Новица Јовановић, је л' тако? Новица Јовановић? Не знате? Јесте ли чули за надимак Манекен?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па тај Новица. По надимку јесте, а баш по имену мало већ заборавио сам не мало него баш доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је далеко та шумица, то где сте ви били са том цистерном од Суве Реке?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Кад сам био у резервни састав полиције?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Бомбардовање? Са цистерном нисам ишао, тад сам ишао са резервни састав војске тадашње Југославије или

бивше Југославије, а цистерна је била паркирана одмах до моје зграде код подрума.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је пожар у Сувој Реци ко гаси тај пожар?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се догоди пожар у Сувој Реци, ко то гаси?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Ја сам исто гасио и колеге из Крушевца кад смо били заједно, кад смо били заједно у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не, нисам ја, то при општини ваљда. Како се зове то професионално ватрогасно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли постоји још неко ватрогасно возило?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: То је професионално, а ја сам припадао при фабрици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је овај ваш школски друг Бобан Вуксановић, кажете био изванредан човек, изванредан доктор, командант града?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Ја причам моје мишљење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А какви су били ови ваши пријатељи из породице Бериша – Неџат, Бујар, Седат, какви су то људи били?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Какви људи су били?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па ја имао сам са њима људски контакт. Ишао сам код њих и на чај, дружио се са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ништа срамота да кажете, напротив. Мислим немојте као да се правдате, не треба да се правдате.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не знам ја како да одговорим, шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад вас је питала судија за др Бобана, рекли сте он је изванредан човек, нисте рекли да сте ишли код њега на чај. Ја вас питам какви су ови људи, а ви кажете ишао сам код њих на чај?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Били су добри људи, били су добри људи, што се тиче мене јер сам се дружио са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче осталих суграђана, какви су људи били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како можете да питате што се тиче осталих суграђана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, према осталим. Зна се у неком месту какав је ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се зна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се зна за др Бобана да је изванредан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он говори за себе, да је за њега др Бобан Вуксановић био изванредан човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда ме нисте разумели. Ја питам, значи изванредан је и као доктор према свима, не према њему, него као човека, сад ја питам какви су ови људи били уопште, не само према њему него према другим људима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је одговорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам не бих понављала ако нисте запамтили стварно.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Ја сам моје лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, па да јасно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што га спречавате да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да су били изванредни, да су за њега изванредни људи били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично, ништа није проблем.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да сам се дружио са њима, радио сам код њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблем је само што се иста питања постављају, никакав проблем није, само иста питања, иста, иста, разумете у томе је проблем. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Само бих вас питала како је страдао др Бобан Вуксановић? Да ли знате како је?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не знам, то требате да питате ко је осуђен.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је осуђен?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па не знам, ако је неко осуђен и ако је притворен њих треба да питате.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли чули?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Знам да је у ауту настрадао, њих четворо је било, то сам чуо, а како, зашто, због чега, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А знате да их је било четворо у аутомобилу?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Причало се, као што сам рекао за остале, причало се, чуо сам у међувремену и било ми је жао.

НАТАША КАНДИЋ: А шта се причало за ове ваше пријатеље – Неџмедина, Неџата, Бујара?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Под знацима навода.

НАТАША КАНДИЋ: А што?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па добро. Нисам ја ишао на славу код њих и они код мене нису долазили или за Божић нисам ишао ни ја код њих ни они код мене нису долазили, јер с њима нисам имао неки однос, комшијски, ја то зовем пријатељски.

НАТАША КАНДИЋ: А што онда под наводницама?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Нисам имао ни лошу реч никада.

НАТАША КАНДИЋ: А што под наводницама?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па ја не знам, можда погрешно сам се изразио јер пријатеља схватам кад дође код мене парче хлеба да поједе и ја кад идем код њега, значи дошао ми је у кућу, то схватам пријатељем.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да сте са др Бобаном ишли у школу. Јесте ли са неким од Берише ишли у школу?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Мислим да не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли са др Беришом, да је долазио код вас у кући на парче хлеба?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Ко?

НАТАША КАНДИЋ: Др Бобан?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па дружили смо се, другови заједно, кућа до куће је било.

НАТАША КАНДИЋ: Сад хоћу да вас питам. И за др Бобана чули сте да је погинуо, значи да је страдао у аутомобилу са још четворицом?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Још троје, он је четврти, четворо њих.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули, да ли знате, да ли сте се распитивали како су сви ови из породица Бериша које сте ви познавали страдали?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Причало се госпођо, причало се. Како, зашто, због чега, да ли су сви или нису.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта се причало?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па да су настрадали.

НАТАША КАНДИЋ: Како?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па одакле знам. Нисам ја ту био, одакле бих ја знао. Како да вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро само нам кажите, то кад кажете страдао је др Бобан, је л' он страдао од тога, од стране Ослободилачке војске Косова или од стране полиције? Је л' знате то?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Стварно не знам. Знам да је настрадао, а како је настрадао. Од некога јесте сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Па је л' се причало од кога је? Ко је одговоран за страдање др Бобана?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не могу да вам кажем јер не знам, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли питали? Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Цветковићу, питаћу вас је л' ви познајете Ђорђевић Новицу?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете? Он је овде говорио.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Је л' Манекена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је Јовановић Новица, Јовановић Новица је манекен, а питам вас Ђорђевић Новицу сад сте видели?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Онај малопре што је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Како да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви некада били са њим у обезбеђењу станице полицијске?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Кад је то било?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: У току бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Кад је било бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' тако, кад је почело бомбардовање? Не разумем кад?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: НАТО кад је бомбардовао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада? Е, сад да ли кад су прве те бомбе почеле да падају, да ли сте од тог првог момента били ту у обезбеђењу зграде или касније?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Ја знам да је празна зграда полиције била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Па почело је бомбардовање, не знам ја толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Ја ћу да вам предочим шта је Ђорђевић Новица рекао па ви видите да ли је то тако било како је он то рекао? Каже, кад је почело бомбардовање те вечери био је на обезбеђењу зграде ОУП-а Сува Река, те су иза зграде СУП-а направили један ров у

коме је био његов колега Цветковић Благоје, полицајац и он. Када је пала прва бомба добио је наредбу од вође смене дежурне Аризановић Зорана да повећа будност тако да максимално буду опрезни. Имали су информацију да ће с првим НАТО бомбардовањима да крену и на њих припадници ОВК. То је било 24-ог увече, сутрадан већина његових колега припадника резервног и активног састава добили су задатак да оду на друге локације. Поред ОУП-а постојала је једна мања зграда у којој су они спавали, обезбеђивали сте ту зграду, имао је своје стражарско место, а са њим у смени био је Цветковић Благоје. Ту су још били Петковић Здравко, Перић Предраг и др. Је л' се сећате кад би то било? Је л' то тих дана било?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Знам да је било бомбардовање. Стварно око датума никако не могу баш, прилично за ових 10 година пуно ствари десило се и пун џеп имам и лекова и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово је тачно дакле да сте били са Ђорђевић Новицом?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да, да, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања браниоци, изволите?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио овај сведок је радио код породице Бериша у једној од кућа на кречењу, је ли тако нешто?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Је ли смем да се окренем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се. Али само ближе микрофону да би се снимило. Јесте радили у кући породице Бериша?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да, да, радио сам и у старој и нову кад су направили, радио сам, ја сам први у новој кући.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио, познаје, ви сте га питали Бујара Беришу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Познаје.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате какво возило је имао Бујар Бериша?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Јао не знам стварно које је возило имао, само знам да су имали агенцију и да су имали да ли један, два или више аутобуса, то немојте да ми.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али особно возило?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не знам, стварно не знам. Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали где је била мисија ОЕБС, јесте чули?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била мисија?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Где је била стационирана не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања браниоци?
Изволите. Нема више питања. Од оптужених да ли неко има неко
питање? Нема нико. Да ли имате још нешто да изјавите господине
Цветковићу?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све.

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Питајте ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ви долазите из Ваљева, је ли тражите
путне трошкове?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: Да, и са таксијем морао сам да
дођем, нисам могао да се снађем, јер стварно не познајем Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По овом нашем извештају 1.500,00 динара је ли
то подмирује ваше трошкове?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: За аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А колико сте такси?

СВЕДОК БЛАГОЈЕ ЦВЕТКОВИЋ: 300,00 динара.

**Сведок тражи трошкове у висини путне карте плус трошкове
таксија.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 1.800,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам пуно, можете ићи. Добро. За
данас смо ми завршили. Можете ићи.

Сутра по плану имамо још читање доказа, читање ових писмених
доказа који су нам остали и давање завршне речи. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да довршим оно што сам почео још у току саслушања мог брањеника, ја предлажем и мислим да је то врло једноставно и да се у поподневним часовима учини јер видим да идемо ка крају доказног поступка, да се од Централног регистра за моторна возила у Србији, дакле МУП-а Србије, прибави податак о власнику возила регистарски број ПЗ 485-67 на годину `99. Зашто је то битно, дакле имам податак да је власник тог возила био Бујар Бериша, по књизи дневних догађаја за дан 05. април `99. године под редним бројем 85. то возило је пронађено у Сувој Реци и предато полицијској станици Сува Река, по службеној белешци коју је сачинио Чукарић Слађан. Информација коју имам да је власник тог возила Бујар Бериша, али исто тако имам информацију и где је то возило завршило након тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на шта мислимо?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На тај начин се повезује и са сведоцима који су овде саслушавани. Дакле ради се о «Опел кадету» регистарске ознаке ПЗ 485-67, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта бисмо тиме утврдили?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Утврдили бисмо оно што мој брањеник од почетка говори да сведоци који долазе овде су инструктирани, односно купљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овим возилом, ако бисмо утврдили да је Бујарово возило, то бисмо доказали?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле то је информација коју имам и наравно нисам у могућности да је званично проверим и да доставим доказ суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још неких предлога? Наравно.

Добро одлучићемо о свим.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија и Петковић Мирослав би са мајком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучићемо о свим овим вашим предлозима сутра ћете чути одлуку. Дакле припремите се за давање завршних речи.

Записничар

Председник већа-судија